

AUSTRALSKÉ

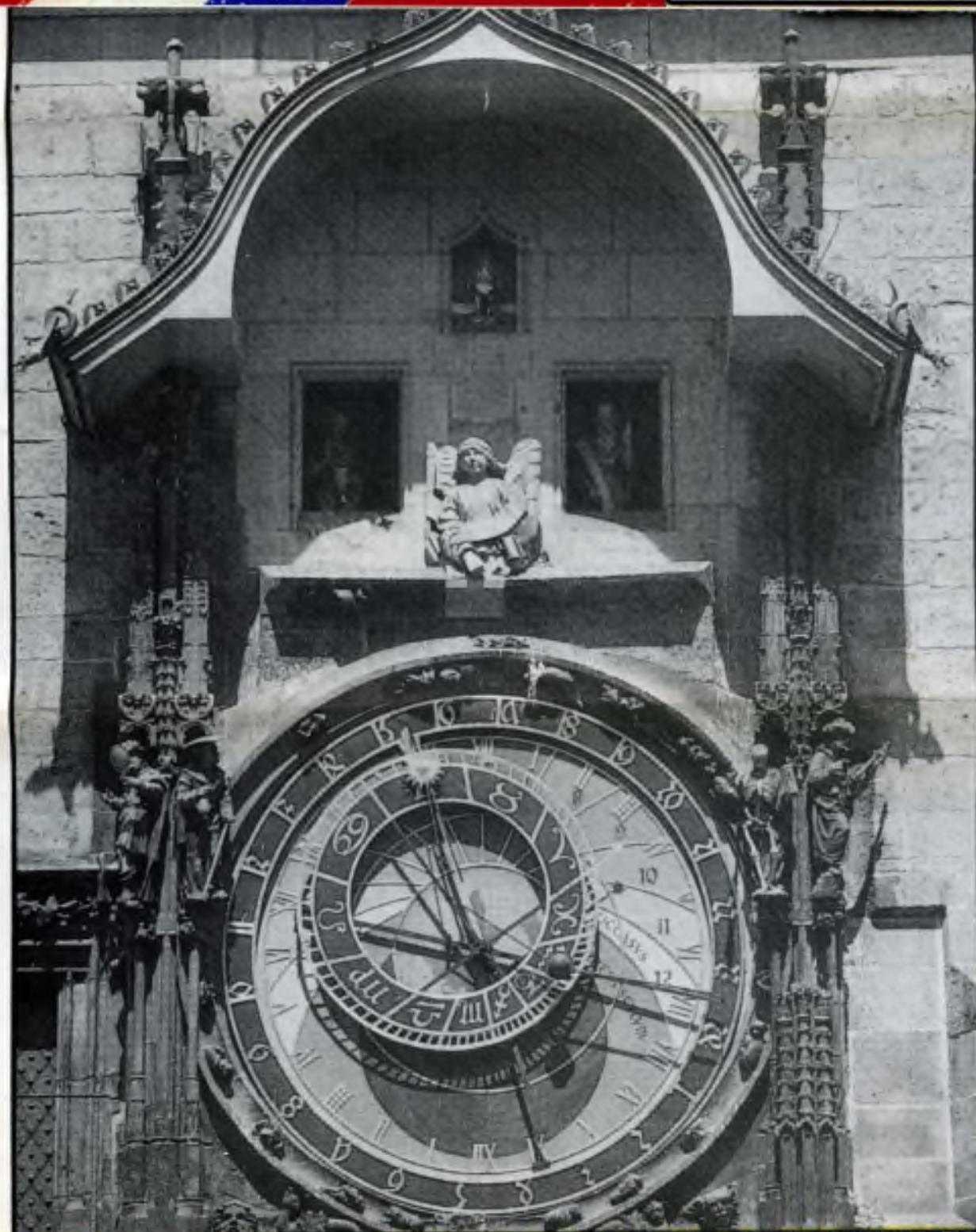
LISTY

IN AUSTRALIA POSTAGE PAID
IN AUSTRALIA POSTAGE PAID

AUSTRALSKÉ LISTY

ČÍSLO 19 BŘEZEN 1993

Registered by Australia Post \$2.60
Publication No NBQ - 3910

Juda Tadeáš
Judas Thaddäus
Judas Thaddeus

Jakub mladší
Jakobus der Jüngere
James jun.

Ondřej
Andreas
Andrew

Tomáš
Thomas
Tommaso

Jan
Johannes
John

Barnabáš
Barnabas
Barnaby

THE OLD TOWN HOROLOGE IN PRAGUE

The horologe appeared on the tower before 1410, but several reconstructions modified it. A fundamental reconstruction was carried out by clockmaker Hanus in 1490. He built a modern machine with pendulum motion. The horologe became a great attraction and even found itself the subject of legends. The most widespread of them tells us that the councillors had Hanus blinded in fear or his creating a similar work elsewhere. Hanus got his revenge by destroying the machine. The truth is more prosaic. The horologe was so complicated that after the clockmaker's death no one was able to keep it moving. Not until the years 1552 to 1572 did someone by the name of Jan Taborsky modify and perfect the horologe. In the 19th century Bozek's chronometer, which still controls the run of the machine, was added. The basic form of the horologe has been preserved to the present, however.

The horologe consists of a play of puppets, a procession of the apostles, a sphere and a calendarium. The play of puppets is opened every full hour by the Grim Reaper who rings a bell, raises an hour-glass and nods to a Turk. The latter shakes his head in disagreement, not wanting to go to his death. This part from the 17th century reflects the Turkish raids. The figures on the opposite part symbolize Miserliness and Vanity. An angel symbolizes just rule over the town. Aldermen are represented by a chronicler, an astronomer and a philosopher.

The central sphere or the horologe measures time. It is based on a geocentric conception of the universe - bodies pass round the Earth. A now hardly comprehensible system measures hours, days and months and indicates the position of the Earth, the Moon, the season of the year and the phase through which the Moon is just passing. The calendarium is the youngest part of the horologe. On its circumference it indicates holidays, weekdays and the dates of days in the month. The pictures painted by Josef Manes in 1866 characterize the months by scenes from village life and are complemented by symbols of constellations. The historical clockwork is now lubricated with a special type of oil prepared in a laboratory. What was used to lubricate the horologe five hundred years ago?

Petr
Petrus
Peter

Matěj
Matthäus
Matthew

Filip
Philippus
Philip

Pavel
Paulus
Paul

Simon
Simeon
Simon

Bartoloměj
Bartholomäus
Bartholomew

ZPRÁVY

Koruna za korunu patří minulosti

Kursy slovenské koruny v českých komerčních bankách jsou stále velmi rozporné, ale ustalují se pod vztahem jedna ku jedné. Například kurs střed (průměr mezi prodejem a nákupem) nastolený Komerční bankou jako 1 Sk ku 0,85 Kč vyjadřuje předpoklad brzké devalvace slovenské koruny.

Slovenským prezidentem byl podle očekávání zvolen Michal Kováč, kandidát HZDS.

Podle vyhlášení Českého statistického úřadu se v lednu v České republice výrazněji zvýšily ceny. Tak např. ceny některých průmyslových výrobků o 12 %, cen stavebních prací o 18 % a materiálů a výrobků používaných ve stavebnictví o 20,2 %. Výrazný je také vzestup cen pitné vody o 148,1 % a odkanalizované vody o 149,4 %. V lednovém zvýšení cen se promítlo především zvýšení cen vstupních materiálů, ale i započítávání spotřební daně do cen některých výrobků v souvislosti se změnou daňové politiky od 1.1.1993.

Demokratická levice ČR pohrozila vystoupením z koalice Levý blok, ve které je společně s Komunistickou stranou Čech a Moravy, v případě, že se do vedení dostanou předlistopadoví komunističtí experti, řekl na tiskové konferenci předseda Demokratické levice ČR Lotar Indruch.

Z nedovoleného ozbrojování a z neoprávněného podnikání zajistil vyšetřovatel Úřadu vyšetřování hl. města Prahy tři osoby. Učinil tak v souvislosti se zajištěním 2 581 samopalů, které policie našla v objektech soukromých firem v Praze a v Ostravě. Expertiza potvrdila, že zbraně byly v použití schopném stavu. Sdělil to tiskový mluvčí Policie ČR Aleš Svoboda.

Česko a Slovensko
- a co my ?

Aleš Nebeský

Australské televizní stanice tomu věnovaly necelé dvě minuty, australské noviny v průměru jeden necelý sloupec, australské vydání TIME magazínu celý tučet řádků.

Také my bychom si s nimi mohli říci, že je to daleko a zeptat se: No, a co. Co je nám do toho? Jenže - stát v kterém jsme se narodili a z kterého jsme odešli (a do kterého se příležitostně vracíme) již neexistuje. Místo něj jsou státy dva. Každý s jinou ústavou a jinými zákony a při cestě z jednoho do druhého budeme překračovat hranici cizího státu, mnohdy třeba i s nejistotou v duši, budeme-li na druhé straně té či oně hranice vůbec vítáni.

Zijeme ale tady. Na osobní úrovni každý z nás má přátele z celé skály národností, právě tak jako mezi "vlastní krví" jsou lidé, které bychom raději nikdy nepotkali. To je věta samozřejmá, že se za ni nestydím. Napsal jsem ji ale, protože nevidím ani jeden důvod, proč by rozpad Československa měl cokoliv měnit na mém vztahu k mým přátelům - i když shodou okolností mluví třeba i slovensky - a jsem si jist, že totéž si myslí i oni.

Na veřejné úrovni, by mohla být otázka vztahů mezi Čechy a Slováký poněkud komplikovanější. Nemluví samozřejmě o Češích, kteří s pocitem nadřazenosti Slováký jako národ se svébytnou kulturou odmítali uznat. Nemluví také o fašistických "separatistických" Slovácích, kteří po padesát let sršeli nenávistí proti "čehůnům". Ani s jedněmi - jako člověk nesnášející nacionalistickou netolerantnost - jsem neměl, nemám a nechci mít nic společného tak jako tak.

Je ale celá řada Čechů a Slováků, kteří od počátku v Austrálii společně budovali organizace, společenská střediska, Národní domy, Sokolovny a atd. Vedla je k tomu nejen skutečnost společného původu, ale i něco navíc - blízkost osudu, jazyka a kultury. Jak se vyvine situace mezi nimi, mezi námi?

Dojde a snad i dochází k třibení, od tendenci k bolestinskému separování až po citově laděné odmítání vzít realitu rozpadu státu na vědomí s pošetilou útěchou, že dříve či později se oba národy ve společném státu opět spojí.

První je smutné, druhé není řešením. Potíže vyplývající z odmítání reality

Stručný	přehled	rubrik
Česko a Slovensko a co my ?		01
Slabina demokracie		02
Nepřiliš radostné zprávy		03
Informace z konzulátu		04
Daňové zprávy		05
Havel to zavínil		06
Kdo pohládne Austrálii ?		07
Dopis z České republiky		08
Dopis ze Slovenské republiky		09
Kam za kulturou		10
O nás bez nás		11
Nad dopisy čtenářů		12
Z tajů české řeči		13
Návrat k přírodě		14
Humor a křížovka		15
Inzerce a služby.		16 - 17

jsou na bílé dni. Skutečností je, že stát který nás sdružoval neexistuje. Tato skutečnost nás všechny ovlivňuje nejen prakticky, ale - a možná i více - citově. Vedle lidí nad zánikem Československa jásajících a nebo odmitajících ho vzít na vědomí, jsou v obou republikách i ve světě lidé, kteří to chápou bez radosti jako nevyhnutelný - byť i nesmyslný - výsledek chodu dějin (k tomuto názoru se hlásím i já), tak jsou lidé, kteří se mu - proti chodu dějin - snažili se sentimentální bolestí zabránit.

Rozpadu se ale snažili zabránit i lidé z osobních mocensko-politických důvodů - snad není ani podivné, že to byli a jsou především komunisté, republikáni a další levicové strany všech odstínů. Hádám, že především v jejich řadách vznikají všelijaké konspirativní teorie, které vyvoláváním nacionálních a rasových nenávistí mají za účel svobodně zvolenou vládu a rodící se demokratický systém zdiskreditovat.

Vedle toho i mezi vedoucími silami obou republik, které se o to mírově rozdělili zasloužili, začínají z osobně-mocenských důvodů přelétávat různá obvinění, ve snaze zbavit se odpovědnosti za nevyhnutelně škodlivé důsledky rozdělení. Nevyhnutelná politická hra vzájemného sebeobviňování tedy začíná.

To vše se nepochybně "přelije" i mezi nás.

Věřím, že bychom to neměli připustit. Rekriminace nevedou k ničemu jinému, než ke sporům a nenávisti. Vyhneme se jim. Není jediný důvod, proč by naše osobní a společenské vztahy měly být ovlivněny událostmi na druhém konci světa, událostmi, které se nás sice citově dotýkají, které jsme ale neměli sebemenší možnost - a ani právo - prakticky ovlivnit.

Slabina demokracie

Karel Wendt

Co je nejnebezpečnější věc na světě? Co nejvíce ohrožuje občanské svobody, demokracii, mír, lidskou bezpečnost, zdravý rozum? Výzkum veřejného mínění na toto téma by asi ve svých nálezech zahrnul mnoho "ismů", mezi nimi určitě militarismus, imperialismus, fašismus, komunismus... A potom také věci základnější jako zlobu, bezcharakternost, nenažranost, moci chtivost atd... Já bych hlasoval pro blbost.

Kolika způsoby je možno elegantně vyjádřit toto prosté, ale jadrné výstižné slovo? Z těch nejstručnějších napadá přitroubllost, zabeđenost, natvrdlost, tupost, prostoduchost, zakrslost... Za bujarých dob studentských jsme ji opisovali drsně bez příkras zjištěním, že to má osoba v potazu "vygumovaný".

Co vede novináře k meditacím o slabostech ducha? Kdo ví, kde se rodí inspirace, ale četl jsem věci závratné.

Votava (předseda levé alternativy a poslanec Levého bloku v ČNR) ku příkladu řekl podle Lidových novin (27.10.92), že "o dělení federace nerozhodují pouze arogantní politici, ale především zájmy vatikánského a německého kapitálu". Ve výroku sice chyběli židozedenáři, ale stejně z něho čísla hloubka.

"Týdeník Politika" (číslo 94) naproti tomu omráčil svět nálezem, že ve všem hrají roli "na jedné straně zájmy německých Židů", reprezentované především disentem (Havela spol.), na straně druhé zájmy - amerických Židů, které zde prosazuje skupina kolem Klause. Pořád ještě sice chyběli zedenáři, ale znělo to významně a přesně podle literární věhlasných "Moudrostí sionských mudrců".

Můj oblíbený humorista dr. Sládek to ale podle očekávání stejně všechno trumfнул na oslavě 28. října státnickým výrokiem: "...Západ se totiž obává síly sjednoceného Československa. Máme dnes nejlepší šanci stát se po USA, Rusku a Číně čtvrtou světovou velmocí". (Respekt 2.-8. 11.92) Kam se poděly z

drasticky okleštěné zeměkoule Japonsko, Německo, (jež se nás hodlá pohltit), Anglie, Francie a další pomenší, ale větší než my velmocenští kandidáti? Státník neřekl, ale zato sdělil rozvášněnému darvu, že "je jejich a oni jeho" nebo naopak.

Jde teď o to jestli je to k smíchu nebo k pláči. Demokratická křehkost totiž nespočívá v tom, že někdo píše nesmysly do Politiky, ale v tom, že ty nesmysly lidé čtou. K zoufání není, že se u nás potloukají "státníci" jako Sládek, Votava, Zeman nebo Sviták, ale to, že je dostatečný počet natvrdlých voličů poslal pořádat vaudeville do parlamentu.

Kvalita demokracie je nerozlučně spjata s kvalitou občanů a to je vada, která se nyní bohatě projevuje i u nás. Není to však vada specificky česká. Nemá nic společného s tzv. "čechákovstvím", které se stává oblíbeným tématem některých komentátorů. Je to vada celosvětová a lidská.

Adolf Hitler, postava jako vystřižená z humoristického románu, by se nikdy nestal arcivrahem historie, nebýt milionů zabeđených občanů jednoho z nejkulturnějších národů, kterého napřed zvolili a potom zbožnili. Milošević, muž, který ho v současné době nejvíce připomíná, by sám od sebe nedokázal udělat z bývalé Jugoslávie dnešní fialový hnus, bez značné podpory praštěných srbských nacionalistů, kteří se začínají hemžit i v ulicích Austrálie. A konec konců, námi do nedávna tolik milované Československo by se nikdy nerozpadlo bez jejich slovenských protějšků. Mečiar je pouhý odlesk jejich vůle a, s promiutím, jejich značně povadlé schopnosti používat šedou hmotu.

Schopnost i jen základního myšlení, to, čemu říkáme zdravý rozum, je až příliš často v menšině a nejen v politice. Nahlédneme do kultury, podívejte se, jaké procento lidí čte hodnotnou literaturu a jaké čte poví? Kolik lidí poslouchá kvalitní hudbu a kolik, slovy Rafaela Kubelika, "nekulturní hluk"? Kolik lidí čte lepší druh novina a kolik dává přednost bulvárním plátkům? A tak dále. Totalitní doba měla před dobou demokratickou tu výhodu, že se každá slabomyslnost dala přičíst na účet strany, která si tu čest tvrdě vysloužila. Svoboda odhalila, že nešlo a nejde jen o jednu stranu.

"Slabina demokracie", neduh, který se dá popsat v šesti písmenech jedním

jadným českým slovem, je přítěží a brzdou rozvoje české demokracie. Jsou však země, některé z nich nedaleko, kde už demokracii zabili na přání občanů, úplně anebo téměř.

Moudří mužové Confucius a Plato tvrdili shodně, že vládnout by měli jen "mudrcové". Háček je v tom, že nepočítali s Achillovou patou demokracie. Protože i kdyby se našli a byli ochotni kandidovat, lid by nejspíše zvolil Mečiára, nebo Miloševiče.

Nepříliš radostné zprávy z České republiky

Mozga je po nehodě nezvěstný.

Místopředseda SPR-RSČ a poslanec bývalého Federálního shromáždění Pavel Mozga je nezvěstný. Podle karlovarské policie zavinil hrubým porušením dopravních předpisů dopravní nehodu, při které přišel o život pražský taxikář a dva francouzští občané byli vážně zraněni. Pan republikánský expozlanec se v místě svého stálého bydliště nevyskytuje. Policie však po něm ani nepátrá, protože nedostala pokyn. Karlovarským policistům totiž není jasné, zda směji P. Mozgu trestně stíhat. Podle Libora Grygárka, ředitele dozoru v trestním řízení Generální prokuratury, je otázkou, zda jde v případě bývalého poslance o osobu vyňatou z pravomoci orgánů činných v trestním řízení, či nikoliv. Předseda Sněmovny národů bývalého FS Václav Benda řekl, že poslanecká sněmovna České republiky by měla přijmout zákon, že mandát poslance FS zaniká dnem 30. června tohoto roku, pokud by se poslanec nestal členem prozatímního senátu.

P. Mozga měl být trestně stíhán už loni na podzim, kdy byl podezřelý z trestných činů výtržnictví, hanobení republiky a útoku na veřejného činitele. Sněmovna národů Federálního shromáždění tehdy však souhlas k trestnímu stíhání svého poslance nevydala.

Romští bossové zabíjejí své "koně".

Loni v září zmizel Václav T, dvacetiosmiletý soukromý podnikatel, jinak fluktuant a alkoholik. Dodavatelům dlužil na fakturách 9 miliónů korun, od státu si vypůjčil přes 5 miliónů korun. Není to jediný soukromý podnikatel, který je pohřešován. Jen Východní Čechy jich pohřešují nejméně pětadvacet. V prosinci byl vyloven z přehrady v Seči zastřelený muž, potom byl nalezen utopenec s traverzou přivázanou k noze. A do třetice byla nalezena mrtvola upáleného muže. Všichni rovněž nezákonně podnikali. Všichni také patřili mezi ty, kterým se říká "koně". Jsou to většinou mladí muži, kteří požádali pouze o živnostenský list a po získání koncese se živi jen tím, že podepisují na svou firmu často milionové faktury. O pohybu svého zboží však nerozhodují. Faktury nejsou nikdy proplaceny a zboží odebírají Romové, kteří pak majiteli zaplatí za jeho podpis na fakturách. Pokud se o "koně" začne zajímat policie, Romové je pečlivě "uklidí" do některého tajného bytu a vyváží ho jen k podpisu dalších faktur. Mnozí tito podnikatelé se podílejí na nelegální činnosti, kterou řídí romské rodinné klany. Jen v Hradci Králové jsou podobné klany čtyři. Obchodují s všemožným zbožím, počínaje cigaretami, přes prodej českých děvčat do zahraničních nevěstinců, až po obchod se zbraněmi, jako jsou vojenské vrtulníky a speciální vojenské samopaly. V pozadí skupin, jejichž součástí jsou i Romové však občas bývají i "seriózní" občané, zákon pro ně porušují pěšáci. Nitky těchto organizací vedou údajně až k ministerským pracovníkům.

Najaté "podnikatele" nemohou romské gangy před policií skrývat příliš dlouho. Když kůň přestává být k užitku, je třeba se ho zbavit. Ti kluci občas chlastají a rozumu také moc nepobrali. Nejde spoléhat na to, že budou mlčet a mrtví nemluví, řekl jeden z mužů, který se podílel na vraždě jednoho z podnikatelů. Vraždy jsou obvykle provedeny s nezvyklou brutalitou. Vrazi jedné z "upovídaných" obětí sečské přehrady svůj čin ani neskryvali. Šlo o veřejnou popravu jako varování těm, kteří by snad příliš mluvili.

CANOPUS BOOKS upozorňuje, že má na skladě knihy českého mystika Květoslava Minaříka (1908 - 1974)

- "Přímá stezka"
- (mystická praxe k poznání skutečnosti)
- "Beseda bohů"
- (psychologie skutečnosti)
- "Joga v životě současného člověka"
- "Cesta k dokonalosti"
- (praktická psychologie)
- "Světlo génia"

Cena za jeden výtisk \$15.-
Možno zaslati i na ukázk.
CANOPUS BOOKS
G. P. O. BOX 837 G
MELBOURNE, VIC. 3001

Opravy karoserie, nový lak, vnější i vnitřní úpravy, odstranění rezu, všechny modely a druhy aut,

NEW AGAIN
PTY LTD.

7 B PERAK ST. MONA VALE
tel. : 99 2595

"THE SEWING MACHINE MAN"

opravy a prodej nových i starších
šicích strojů a "overloků",
domácích i průmyslových

Naše firma poskytuje servis pro
západní Sydney od Parramatty po
Mount Victoria v Blue Mountains

JIRÍ SVEHLA

23 Bunbinla Ave
Mount Riverview 2774
tel. : (047) 39 14 70

INFORMACE Z KONZULÁTU**Žádost o povolení dlouhodobého pobytu cizinců
na území České republiky.**

Podmínky pro vstup a pobyt cizinců na území republiky a pro vycestování cizinců z území ČR do zahraničí stanoví zákon č. 123/1992 sb. Cizincem podle tohoto zákona je každý, kdo podle zákonů není občanem ČR.

K žádosti o dlouhodobý pobyt cizinec přiloží :

1/ některý z následujících dokladů o zajištění prostředků k pobytu :

- a) předběžný souhlas k zaměstnání, vydaný příslušným úřadem práce,
- b) potvrzení o přijetí ke studiu, stáži, léčení, lektorské praxi apod., které musí obsahovat závazek nebo informace o poskytovaných prostředcích k pobytu za uvedeným účelem,
- c) doklad přerušení řízení o vydání živnostenského oprávnění vydaný příslušným živnostenským úřadem (z dokladu musí být zřejmé, že bylo řízení přerušeno pouze z důvodů chybějícího povolení k pobytu),
- d) ověřenou kopii živnostenského listu,
- e) do vydání živnostenského listu ověřenou kopii stejnopisu ohlášení živnosti s prokázaným doporučením,
- f) ověřenou kopii koncesní listiny,
- g) ověřenou kopii živnostenského úřadu o registraci předmětu podnikání,
- h) ověřenou kopii zápisu do obchodního rejstříku,
- ch) ověřenou společenskou smlouvu o vzniku společnosti (notářský zápis),
- i) doklad o zajištění prostředků k pobytu z výdělečné činnosti manžela (ve výši minimální mzdy za měsíc a osobu), z vlastního jmění či jmění manžela nebo z jiných vlastních prostředků, tj. výpis z konta ve výši minimální mzdy za měsíc a osobu v celkové částce nejméně na 1 rok pobytu, pokud se jedná o pobyt za účelem sloučení.

2/ některý z následujících dokladů o zajištění ubytování :

- a) smlouva o převzetí bytu,
- b) doklad o vlastnictví bytu,
- c) ověřený doklad o pronájmu bytu nebo jeho části,
- d) ověřené prohlášení majitele bytu nebo uživatele o souhlasu s ubytováním cizince doplněné stanoviskem místně příslušného obecního úřadu k poskytnutí ubytování pro cizince,
- e) ověřené potvrzení ubytovacích zařízení o poskytnutí ubytování, (kolej, ubytovna, hotel a pod.)

Podrobnější informace získáte na :

**Generálním konzulátu České republiky,
169 Military Road, Dover Heights, NSW 2030
tel. (02) 371 88 77, fax : (02) 371 96 35**

**Návštěvní hodiny pro veřejnost:
Pondělí - čtvrtek - od 9,30 do 11,30**

Měnová odluka

Na základě zákona o oddělení měny, schváleného poslaneckou sněmovnou parlamentu ČR 2. 2. 93 a v souladu s prováděcím nařízením vlády ČR ze 2. 2. 93 vydala Česká národní banka s účinností od 8. 3. 93 samostatnou měnu České republiky. Měnovou jednotkou ČR je od tohoto data koruna česká (Kč).

Zákonnými penězi byly po přechodnou dobu dosavadní bankovky a mince. Bankovky vyšších nominálních hodnot jsou zákonnými penězi pouze s vylepeným kolkem. Bankovky těchto hodnot bez kolku platily pouze do 7. 2. 93 do 24.00 hod. Kolkování podléhaly bankovky v hodnotách 100, 500 a 1000 Kčs.

Od 8. 2. 1993 je nutno k placení použít bankovky okolkované. Platnost ostatních bankovek a všech mincí vydaných SBČS, se nemění. Zároveň vstupuje v platnost bankovka v hodnotě 200 korun, vydaná ČNB (Česká národní banka).

Česká národní banka sděluje, že výměnu bankovek, které nemohly být ze závažných důvodů vyměněny ve výměnných místech ve dnech 4. až 9. února t.r. dodatečně provádí od 1. 3. 1993 podle § 7 zákona č. 60/ Sb. o oddělení měny pouze pobočky České národní banky.

Žádost o dodatečnou výměnu se podává písemně podle místa trvalého pobytu nebo sídla žadatele. Pobočka, již byla žádost adresována, ověří totožnost žadatele, a shledá-li důvody sdělené v písemné žádosti jako závažné, (např. z důvodů pobytu občana v zahraničí) provede výměnu neokolkovaných bankovek za okolkované v poměru 1:1 bez jakýchkoliv poplatků. Pobočky provádějící dodatečné výměny si o nich vedou evidenci tak, aby bylo možno zjistit, zda žadatel na základě téže prokazatelně závažné skutečnosti neprovádí výměnu neokolkovaných bankovek opakovaně nebo v neúměrné výši.

Dodatečná výměna bankovek může být fyzickým osobám podle § 7 zákona o oddělení měny provedena v ČNB nejdéle do šesti měsíců ode dne měnové odluky.

Czechoslovak newsletter

Další informace, které vydává KPMG, jedna z největších poradenských firem v České republice.

Daně z osobního příjmu.

Osoby, které podléhají daňové povinnosti jsou všichni občané, žijící v České republice. Ti, kteří nejsou českými občany jsou povinni platit daně pouze ze zisku, který na území republiky získali.

Stálým obyvatelem republiky je ten, kdo v zemi stráví nejméně 183 dnů kalendářního roku, ať již nepřerušovaně či přerušovaně. Nepatří sem cizinci, kteří tráví tento čas v republice ze studijních či zdravotních důvodů.

Daňová povinnost

se vztahuje na pět základních druhů příjmů:

- a) příjem ze zaměstnání ať v soukromé firmě, či ve státním podniku,
- b) příjem ze soukromého podnikání,
- c) příjem z kapitálu,
- d) příjem z pronájmu,
- e) další příjmy,

Daňová povinnost se nevztahuje na příjem z prodeje navraceného majetku.

Daňové výjimky

se vztahují:

a) na příjem z prodeje bytu či domu (ve kterém není více než dva byty) včetně pozemku, jestliže prodejce užíval tyto prostory nejméně dva roky před provedením transakce.

b) na příjem z prodeje nemovitosti (vyjímaje nemovitosti včleněné pod bod a), jestliže doba od nákupu nemovitosti do data prodeje je delší než pět let. Tato výjimka neplatí na příjem získaný z prodeje nemovitosti, které jsou součástí obchodního podnikání prodávajícího. V této výjimce není počítáno s inflací, to znamená, že pokud se zvýší cena zásluhou inflace, je tento příjem zdaňován.

c) na příjem z prodeje movitostí včetně jistin, pokud doba od nákupu do prodeje je delší než jeden rok. Všechny příjmy z prodeje jistin během 12 měsíců od získání je zdaňován a ztráta se nedá připsat do daňového odpisu.

Dále do této daňové výjimky spadají další druhy příjmů, jako jsou platby od pojištění, peníze získané výhrou, pokud nepřesahují 10 tisíc korun. Sociální platby a příspěvky jsou rovněž osvobozeny od daní.

(všechny tyto informace se, vzhledem k nepřehledné situaci mohou rychle měnit.)

14.března 1993 v 11 hod. dop.
v Cementary Hall
roh Oxford a Wallis Street
WOOLLAHRA
se koná po čtyřicáté čtvrté

CHEVRA CADISHA

Vzpomínková tryzna za všechny
oběti nacistické perzekuce.

Úvodní projev:
gen, konzul ČR ing Josef Sládek

Zverne všechny krajany, aby
přišli vzdát čest památce
umučených spoluobčanů.

Zajímavosti ze světa

Kde jsme a kam kráčíme.

Pod tímto názvem otiskl americký časopis LONGEVITY článek týkající se zdraví současné populace. Výsledky nejsou vůbec potěšující. Vzhledem k pokroku vědy se tedy nemusíme obávat, že zemřeme na následky infekční choroby, nebo zásluhou nějakých parazitů. Zato však máme téměř 80% jistotu, že to bude rakovina, infarkt, respirační choroby způsobené kouřením, a nebo se staneme obětí autonehody. Velmi moderní jsou nemoci jako rakovina ženských orgánů, prsu, a prostaty a choroby kardiovaskulární. Zatím nejlépe je na tom Japonsko. Mají nejnižší úmrtnost novorozenců na světě, nejnižší úmrtnost na infarkt, (i když Japonci hodně piji a kouří). Nejméně Japonci umírá na rakovinu, konkrétně na rakovinu ženských orgánů, mají druhé nejnižší procento úmrtnosti v důsledku vysokého tlaku. Japonský systém lékařské péče je lepší i když naklady na nemocenské pojištění jsou menší než třeba v Americe a lékaři mají menší platy. Možná, že je to způsobeno i trochu tím, že Japonci se ani nevešli do tabulky zemí s největší nadváhou obyvatelstva. Do této tabulky jsou zařazeni ti, kteří mají 20-39% nadváhy. Tak jen pro srovnání, v bývalém Československu bylo 23% mužů o 30% silnějších, než by se slušelo a 27,3% žen bojuje se stejným problémem. V Austrálii je to jen 14% mužů a rovněž 14% žen. Nešťihlejší zemí je podle těchto průzkumů Švédsko, kde je jen 9% silnějších žen a 7% mužů (možná je to zásluha sauny).

Zcela logicky se ukázalo, že se Japonci také dožívají nejdelšího věku. U žen je to 82,5 roku a u mužů 76,2 roku. Australské ženy se dožívají průměrně 79,8 let a jejich mužští protějšci 73,2 roku. V bývalé ČSFR to neměli hlavně muži lehké, v průměru se dožívali 67, 25 let a ženy 75,81 let. Jedním z důvodů proč jsou na tom Japonci, ve srovnání se světem tak dobře, může být i jejich strava. Přijímají jen 15% denní energie v podobě tuků (jinde až 40%) a jen 4% v podobě bílkovin a živočišných tuků (jinde až 70-80%). Zato však jedí až třikrát více vláknin,

HAVEL TO ZAVINIL

Karel Wendt

28. ledna se v Austrálii psalo (a vsadím se, že v celém západním světě) o České republice. "Havel elected republic's president..." hlásal jeden výrazný titul (The Australian). Jiný časopis (The Herald Sun) připojil k článku o prezidentské volbě Havlovi fotografii atd. Aby bylo jasno, navzdory našim velmocenským aspiracím, proklamovaným 28. října žertovným vůdcem Republikánu, volba českého prezidenta by za normálních okolností "otřásla světem" asi tolik, jako za druhé světové války Tisova "slovenská mobilizácia". Samotný akt volby totiž západní svět tak moc nezajímá. Událost z něj udělala zvolenou osobu.

Kdyby byl člověk odkázán jenom na české zdroje, divil by se, proč. Proč je ve světě takový zájem o člověka, který je podle mnohých se počtu českých občanů a tiskovin zodpovědný za všechny neřády, které bývalou ČSFR postihly. Zmíněný už deník (The Australian) ku příkladu informoval čtenáře, že před prezidentskou volbou obvinil republikánský poslanec Jan Věk Havla z "krveprolití rozměrů občanské války" (zaznamenejte prosím, že vás na stránky světového tisku dostanou nejen mimořádné kvality, ale také mimořádná blbost). My ovšem víme, že se Havel provinil na krvi zborcené vlasti ještě daleko více. Na jeho vrub byl mnohokrát přičten i rozpad Československa. Mečiar to nedávno oznámil cizině a dokázal, že Češi nemají na politické humoristy patent. Je nám rovněž do nekonečna dáváno na vědomí, že Havel zradil, když rezignaci na úřad prezidenta ČSFR "zbaběle" opustil potápějící se loď, že nadřazuje bolsánům, měl fešácký kriminál, je moc sametový atd.

O tom, že byla federace po slovenských volbách mimo záchranu, nebo že funkce prezidenta sloužila v době rezignace maximálně k obveselení králiků už tak moc neslyšíme.

A jak už to tak u nás bývá, kde je nekritické hanobení, tam je také stejně škodlivé nekritické zbožňování. Stavět lidi na podstavce, o něž někdy ani nestojí,

patří k národním kratochvilím. Kámen úrazu je v tom, že čím vyšší podstavec, tím krutější pád, když zbožněného "státníka" podrobí čas soudu historie (viz. Beneš u nás, Kennedy v USA atd.).

Havel by měl být pro každého, kdo se pokouší o objektivní pohled, výjimečný člověk. I on však má ("výjimečný", ale člověk), jako my všichni, své lidské slabiny. V mých očích například (a kdo říká, že právě můj pohled je správný) nebylo nejpromyšlenější jeho tažení za populární volbou prezidenta. Přijatý systém ústavně omezuje jeho přímý politický vliv. Současně však, u člověka jeho kvalit, úměrně zvyšuje vliv morální, který by politická moc časem téměř určitě nahradila. Další věc, nad kterou někdy kroutím hlavou, je výběr přátel v cizině. Je sice pravda, že tzv. levicový liberálové, z nichž Havel, zdá se, nejvíce rekrutuje své západní konexe, často intervenovali za politické disidenty uvnitř komunistického světa. Dávalo jim to auru objektivity, kterou si nezasloužili. Je totiž stejně pravda, že právě oni, nenávistí k demokratickým systémům, jejichž privilegia s gusem využívali, udělali pro udržení sovětského imperia víc než všechny západní komunistické strany dohromady. A ovšem, je zde také věc polistopadového vylidnění věznic, které ukázalo vedle dobrého srdce také značnou dávku naivnosti.

Kdo chce psa bít, hůl si najde a je toho víc, co by se dalo panu prezidentovi (musíme si znovu zvykat) vytknout. Jenom zaslepené zraky však dokáží přehlédnout, že vedle krčího kopečku záporů, třetí hora kladů vynikajícího člověka.

Ano, Havel "zavinil" mnoho věcí. Mezi námi také to, že nás v dobách temna inspiroval slovy i činy, že nám exulantům najednou dovolil zvednout hlavu, když hlavně pod jeho vlivem náhle zmizely v propadlišti výtky, že jsme nejposlušnější ze všech satelitů, že po listopadu najednou někdo na politické scéně světa konečně promluvil jazykem, který dával praktický i politický smysl. Nejvíce se provinil tím, a to je asi nejvíce zodpovědné za rostoucí zášť, že nám všem kdysi vnutil pocit studu. Těm, co nedělali nic, ukázal (a to se neodpouští), že se něco dělat dalo. A těm, kteří už dělali alespoň něco, demonstroval, že se dá dělat víc.

Naši politici a žurnalističti "geniové" mají pravdu. Havel to zavinil a zaplatí pánbůh za to.

Fakta nebo dohady - UFO stále zahaleno rouškou tajemství

UFO a "ufouni" se stále těší velkému zájmu veřejnosti. Pořádají se konference a setkání odborníků i fanoušků, kde se vášnivě obhajují dohady a snad i fakta, o přistání či haváriích letajících talířů na Zemi. Příznivci této teorie tvrdí, že kdyby se otevřely všechny obálky s nápisem TOP SECRET, bylo by dost a dost důkazů.

Podle nich Američané v roce 1949 našli v troskách UFO živého člena posádky. Dali mu jméno EBE. Žil do 18. června 1952, pak ho zkosila neznámá nemoc. Než se to stalo, podařilo se pomoci piktogramu rozšířovat jeho jazyk a navázat s ním kontakt. Mimosmrtan prozradil, že pochází ze souhvězdí Zeta Reticuli, vzdáleného 40 světelných let od Země. Poznatky získané od EBE, pomohly v roce 1964 při - tentokrát už předem připraveném - setkání s dalšími dvěma mimosmrtany v mexické poušti, ale i při dalších kontaktech. UFO přestalo být pro vědce tajemstvím a stalo se pro ně IAC - Identified Alien Craft. Od posádek se dozvěděli, že si nepřejí žádnou konfrontaci. Klid byl až do léta 1989, kdy opět kdosi zcela nezištně přihlásil britskému ufologovi Anthony Doddovi tajné dokumenty jihoafrického letectva. O tom, že 7. května 1989 našli v poušti Kalahari havarované UFO a v něm dva živé mimosmrtany! V dokumentech se mimo jiné uvádí, že humanoidi byli agresivní. Když jim jeden lékař chtěl odebrat vzorky kůže a krve, odnesl to škrábanci. V lodi byly nalezeny i nějaké "hieroglyfy", které se pomocí amerických odborníků podařilo vyluštit. Jazyk a řeč mimosmrtanů dostaly jméno "ochroo". Pak ovšem byla loď i s posádkou odvezena do USA. JAR prý ze to dostala výměnou jadernou vojenskou technologii a tak se po mimosmrtanech zem slehla. Zůstávají jen dokumenty s razítkem "TOP SECRET", které se ovšem dají zfalšovat i v porovnání s mimosmrtany, velmi zaostalou pozemskou technikou.

Pavel Toufar a František Vonderka
SIGNÁL 1992

KDO POVLÁDNE AUSTRÁLIÍ ?

Bob Mašin

Předseda vlády souručenství australských států učinil to, co učinit musel a oznámil národu datum nadcházejících federálních voleb. Třináctého ledna přistoupí Australané k volebním urnám. Přes veškerá ujišťování všelijakých průzkumníků veřejného mínění, že jeho strana Labour se těší větší oblibě nežli opoziční koalice, Paul Keating neskočil na lep a nevyhlásil celonárodní volby před uplynutím řádného termínu - s rozdílem několika dnů, což je zanedbatelné. Jeho počínání je třeba hodnotit kladně již proto, že ušetřil národu hodně peněz a těm voličům, kteří se svým politickým vyznáním s Labour slučují, zaručil trvání moci jejich strany o dalších několik měsíců.

Labour je úředně největší politickou stranou v Austrálii, jejíž síle se může vyrovnat jenom spojenectví alespoň dvou jiných politických stran. Tak se to alespoň na první pohled jeví, avšak při bedlivějším průzkumu může vyjít najevo, že například krajně levicové síly včetně komunistů, si nasadily škrabošku Labour. Takže ani Labour není v pravém slova smyslu jen jedna strana. Dochází tu k výstřednosti politického složení, kdy uvnitř levicové strany samotné se vyskytlo jak pravicové, tak levicové křídlo. Ke složitosti celé situace přispěla okolnost, že bývalý šéf vlády pan Bob Hawke, který byl pokládán za vedoucího pravicového křídla uvnitř Labour Party, zastává funkci místopředsedy Socialistické internacionály.

Jeden z nezávislých kritiků, pan Jeromy Lee, ve svých universitních přednáškách viní stranu Labour především z toho, že omezují svobodu jednotlivých občanů a že pozvolna zavádí systém absolutní kontroly, spojený s informační kartotékou na každého a o každém z nás.

O vládu v Canbere se uchází koalice Liberálu a Country Party, vedená Johnem Hewsonem. Liberálové mají v programu ochraňovat svobodné podnikání, především drobné řemeslníky a obchodníky i když - z hospodářských důvodů nemohou úplně zanevřít na obrovské a všemocné mezinárodní společnosti, které drobné podnikatele pozvolna dusí. Country Party, agráři, mají zájem na všem,

co se děje na venkově a jedná v zájmu australských farmářů, včetně připojeného průmyslu až po výrobu salámů a sýrů. Jejich přirozeným nepřítelem jsou kupříkladu "Zelení", protože zúrodňování půdy a rozšiřování pastvin se často neslučuje s ochranou panenské přírody. Ale i Zelení mají rádi maso na rožni a ke snidani vejce, o chlebu ani nemluvě. Přesto si koaliční strany vysloužily pověst, že dokáží obnovit hospodářství a zajistit peněžní rezervy ve státní pokladně. Potíž spočívá v tom, že nevědí kdy přestat a když je pokladna plná, lidé obvykle zvolí zpět do úřadu Labour a ta našetřené peníze opět "prohýří", někdy i v neprospěch národa.

Někde uprostřed se pohybuje slabá strana Demokratů, kteří v žádném případě nemají naději volby vyhrát a také o to nestojí. Mají v úmyslu využít - podle některých názoru zneužít - ty voliče, kteří nedůvěřují ani jedné ani druhé straně a chtějí by zůstat jaksi neutrální. Bohužel, australské zákony povolují předávání hlasů, (preferences). Voliči, kteří nemají sílu se sami rozhodnout a dají svůj hlas Demokratům, v žádném případě nezůstali neutrální. Jejich volební hlas je po volbách znovu "dán na trh" a prodán té či oné straně, na což původní voliči nemají žádný vliv. A tak zvítězí-li strana s jejíž politikou voliči Demokratů nesouhlasí, je pravděpodobné, že se o vítězství té strany sami zasloužili.

Koho tedy volit? zeptá se prostý člověk, který by chtěl pro Austrálii jen to nejlepší. Vedoucí obou stran slibují ráj na zemi, takže se nedá prohloupit, ať volím toho, nebo toho, pomysli si logicky. Jenže co když své volební sliby potom nedodrží? John Hewson by asi vysvětlil změnu své politiky tím, že se "přizpůsobil přání většiny národa". Paul Keating se odvolává na stranickou kázeň a australská Labour Party nikdy neodpustila ústavní strukturu královské moci v Austrálii to, že bývalý guvernér Sir John Kerr vyhlásil za Whittemovy vlády volby a národ Labour Party doslova vyvolil z úřadu. Paul Keating, jako katolík irského původu, by si rozhodně nečinil výčitky svědomí, kdyby se pod jeho taktovkou Austrálie stala republikou a kdyby se zbavil symbolické nadvlády Angličanů. "Od Johna Hewsona se naopak nechá

očekávat, že stane-li se hlavou státu, symbol královské moci v Austrálii zachová. U Australanů českého a slovenského původu se předpokládá, že si vybrali Austrálii za svoji druhou vlast takovou jaká je - a protože taková je - a nepřišli sem dělat žádné politické změny, protože se totiž mohli usadit v jiné zemi, kde se podobné změny již udály. John Hewson má také v úmyslu zpřísňit podmínky pro přijímání nových emigrantů na příklad tím, že by žadatelé museli prokázat znalost australské národní hymny, kterou ani on sám neumí. Těžké rozhodování.

Navíc, australský systém upírá občanu právo svobodně se rozhodnout má-li vůbec volit nebo ne, prostě právo své názory nevyjadřovat. Účast je povinná! Počítá se tudíž že ve volebních urnách se během sčítání hlasů přijde na více než jednu nevyplněnou a nebo přeškrtnutou kandidátku - protest, na který má občan demokratického státu právo a který se veřejnosti vysvětluje jako počínání analfabetů, kteří neumí kandidátku přečíst ani ji vyplnit.

Mr Keating

??????????

Dr Hewson

DOPISY Z ČESKÉ A SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Shodou okolností a náhod jsme dostali do redakce dva zajímavé dopisy. Jeden byl psán v České republice a druhý zase na Slovensku.

Vážená paní redaktorko,

nedávno jsem obdržel dopis z domova, od své bývalé spolužačky, ve kterém mimo jiné stručně shrnuje události ve vlasti za poslední tři roky, vrcholící rozpadem společného státu. Domnívám se, že dopis vystihuje v kostce pohled "člověka z ulice" na tyto události, a mohl by čtenáře zajímat.

...Ve svém dopise se ptáš se, cože se tu vlastně děje a vypadá to, že nemáš moc zpráv. Půjdu na to asi trochu od lesa. Republika se rozdělila a už tři dny jsme samostatná Česká republika a Slovenská republika. (dále už jen ČR a SR). Toto rozdělení není důsledek posledních měsíců, ale cílevědomé snahy několika slovenských separatistů, kteří započali své dílo již před dvěma a půl lety v parlamentě v pomlčkové válce. Tehdy se poprvé provalily napovrch doutnající snahy Slováků po samostatném státě. V této akci vedla primát Slovenská národní strana (SNS) a posléze i HZDS - Hnutí za demokratické Slovensko v čele s V. Mečiárem. Ani slovenské občanské fórum (VPN) a křesťansko demokratické hnutí (KDH) nebyly bez viny. Pravděpodobně i politici, kteří o rozdělení neusilovali se báli to říci nahlas a do svých proslovů vždycky tu samostatnost zamontovali a tím vlastně tu myšlenku infikovali i běžným občanům, kteří by si to jinak ani nemysleli. Časem to došlo tak daleko, že kdo nechtěl samostatnost, nebyl správný, rodověrný Slovák a nikdo se s ním nebavil.

Takže politici se už báli říct, že by bylo přece jen lepší zůstat spolu. Protože hlavně ekonomicky je to nesmysl a Slováci na to doplácí. My samozřejmě také, ale snad o trochu méně. Takže na Slovensku sílilo národně osvobozené hnutí za samostatnost. V tu dobu to bylo pro Čechy celkem překvapení, posléze premiér Pithart poměrně dost Mečiárovi ustupoval, až nás to štválo. V té době, to už je dnes jeden a půl roku, vystoupil prezident Havel v parlamentu a žádal, aby hlasovali o referendu, aby se každý občan Československa mohl rozhodnout. Poslanci ale zákon o referendu neodhlasovali. Proti referendu byli skoro všichni Slováci, hlavně Mečiár (HZDS), z českých stran komunisti a vůbec Levý blok, ČSSD a republikáni. Čeští občané vytvořili podpisovou akci, ve které psali, že si přejeme dum a žádáme poslance, aby zákon odhlasovali a referendum se uskutečnilo. Představ si, že to podepsalo více než 2 milióny občanů - hlavně z Čech a Moravy. To je neskutečné množství. Ale páni poslanci se při opětovném hlasování ani nedostavili do parlamentu. A opět ti samí.

Takže referendum nebylo. Domnívám se, že by tenkrát

asi tak 20 % Čechů a 40% Slováků chtělo samostatnost. Takže by tenkrát na Slovensku odpadly ty strany, které to nejvíce propagovaly. A to oni věděli, proto to bojkotovali a křičeli, že lid si žádá samostatnost. Ale nedali tomu lidu šanci se vyjádřit. Mezitím v Čechách rostlo rozčarování ze Slováků. Slováci veřejně, včetně zahraničních, vykřikovali, jak je Češi vydírali, jak to nejhorší šlo na Slovensko atd. Takže čeští ekonomové uveřejnili čísla zisku atd., včetně každoročního rozdělování peněz z Čech na Slovensko. A bylo to dost peněz, takže Češi si začali přát samostatnost taky. A tak to šlo až k loňským volbám. Do té doby se doufalo, že na Slovensku existuje mlčící většina, která si samostatnost nepřeje. Ale volby ukázaly, že to bylo jen zbožné přání. Slováci volili Mečiára (HZDS) a SNS. Takže to bylo jasné, že se musíme rozdělit. Mečiár si představoval trochu delší proces, protože na druhou stranu mu bylo jasné, že se hospodářsky položí. Takže doufal, že to bude jako s Pikhartem, že bude česká strana ustupovat a platit jejich experimenty. Například: Souběh odstupného a dávek v nezaměstnanosti. Položilo se hodně podniků a zaměstnanci byli propuštěni. V Čechách se to řešilo tak, že propuštěný zaměstnanec dostával plat ještě 5 měsíců. Za tu dobu si buď našel práci jinde, nebo začal podnikat. Když nic neměl, tak teprve po těch pěti měsících šel na úřad práce a dostal nezaměstnanec-kou podporu. Slováci to řešili tak, že dostávali plat těch pět měsíců a zároveň i podporu v nezaměstnanosti. Takže jim ohromně stoupl počet nezaměstnaných na podporu, a oni začali křičet, že na to Slováci doplácí, že mají vyšší nezaměstnanost. A ty peníze se musely také někde vzít, takže se přerozdělily z Čech. To samozřejmě nejde dělat pořád, zejména, když ty peníze nejsou. Tak to je jen jeden příklad rozdílných postupů, ale bylo jich nespočet. Takže nám bylo jasné, že se rozdělíme a čím dříve, tím lépe.

Naštěstí v Čechách vyhrál volby Klaus a musím říct, že odvedl obrovský kus práce, včetně fantastické trpělivosti a diplomacie. Když Mečiár poprvé řekl, že chtějí samostatnost, řekl Klaus: "Dobře, máte ji mít. A budeme se bavit o tom, jak, kdy, kolik s pod." To Mečiára strašně zaskočilo, udělal pak ještě několik podrazů, ale Klaus zůstal klidný a věčný.

No a pak si Slováci udělali ústavu a vlajku a zapálili vatry a vyhlásili koncem srpna samostatný stát. Česká strana nezbylo, než to vzít v úvahu a rozdělení seriózně připravovat. V tom momentě vyletěla česká opozice, která křičela, že Klaus nemá mandát k rozdělení republiky a že musí být nové volby a nebo alespoň referendum. Také některé slovenské strany začaly chtít referendum. Zajímavé na tom bylo, že teď chtěly referendum přesně ty strany, jak v Čechách, tak na Slovensku, které to před půl rokem bojkotovaly. Přičemž tenkrát by to mělo obrovský smysl a asi bychom se nerozdělili. Zatímco teď už referendum nemělo cenu, už to bylo moc rozjeté - to rozdělení. Ale možná, že by už i to referendum, zejména v Čechách bylo pro rozdělení. Já jsem dřív vůbec neuvažovala o Slovensku špatně. Prostě jsme žili pohromadě, věděla jsem, že tam jde více prostředků, že to tam modernisují, ale bylo mi to celkem fuk. Četli jsme slovenské knihy, dívali se na slovenskou TV apod. A když ses mě zeptal hodinu po skončení nějaké televizní hry nebo filmu, jestli to bylo česky nebo slovensky, tak jsem nevěděla. Bylo mi to jedno. Po dvou letech handrkování

a urážení už mě to jedno není. Dřív bych byla v referendu hlasovala pro společný stát, dnes pro rozdělení. Takže v Čechách je v tuto chvíli smutek nad rozdělením, ale zároveň radost, že to bylo rozdělení slušné a bez boje. A většina z nás hledí do budoucna a doufáme, že ani Česká republika by nemusela být tak špatná.

Doufejme, že nebudou zlobit Moraváci. Už taky pár blbců začalo provokovat o samostatné Moravě. Ale to snad nebude. To by byla opravdu blbost.....

Tolik dopis, který nám poslal Karel Slaviček ze Sydney. Druhý dopis byl adresován přímo redakci a přišel z Bratislavy.

Vážená redakcia Australských listov,

rozhodol som sa vám napísať do vášho časopisu, ktorých pár výtlačkov mi poslala sestra.

Táradla. Pod týmto názvom vyšiel dnes 12. 2. 1993 článok v denníku PRÁCA o zbierke na zlatý slovenský poklad. Teda na poklad, ktorý má slúžiť na spevnenie slovenskej koruny, a o ktorom má rozhodnúť Matica Slovenská.

Tento článok patrí Slovákom v zahraničí, najmä v Kanade. Patrí to Svetovému kongresu Slovákov, ktorý sídli v Kanade.

Prave z Kanady prichádzali pekné reči i finančnej pomoci samostatnému slovenskému štátu, odtiaľ chodili finančne injekcie pre smutne známe Hnutie za oslobodenie Slovenska (HZOS), ktorí zanikli po posledných voľbách v roku 1992. Toto hnutie, ktoré čírou náhodou sídlilo v kancelárii, kde som ja predsedal 20 rokov, než sa môj zamestávateľ rozpadol a zanikol, a v spomenutých voľbách získali úžasných necelých 0,2 % hlasov, teda približne rovnako, ako vedľa úradujúci z komunistickej strany Slovenska.

V spomenutom fejtóne autor (D. Hrubý) píše, že ešte v šesdesiatom siedmom roku, keď sa zjavili v ostatnom drete na hraniciach malá díra - ho oslovil šéfredaktor. Že ho volali z hotela Devín, pricestovala tam Američanka slovenského pôvodu a rada by sa zjavila v našich novinách. Aby vraj skočil na rozhovor. Stalo sa. Dáma žiarila, oslňovala, personál okolo nej poskakoval. Po rozhovore veľkorýso ponúkla dva doláry, ako garanciu, že ho uverejníme. Neprijal ich. Dolár mal vtedy hodnotu siedmich korún. S odstupom času sa dozvedel, že dáma je upratovačka, minula desaťročné úspory, aby sa tu ukázala ako úspešná hviezda.

Predstavitelia Svetového kongresu Slovákov to istotne dotiahli ďalej. Po novembri 89 sa v Bratislave často ukazovali. Do dosť napätých česko-slovenských vzťahov so zápalom prilievali olej. Slubovali hory-doly, pomoc samostatnému Slovensku, politickú, ale hlavne ekonomickú. Že až sa federácia rozpadne, pomôžu nám finančne sa postaviť na nohy. Námesť sa súhlasne tleskali, hučali nadšením, rečníci sa nechávali hostiť a obskakovať. S nádejou sme hostili a obskakovali.

Ja pridávam, že už Slovensko je samostatné. Vznikli hranice medzi nami, colnice, čomu nikdy nikto neveril, že sa stane. Vznikli byrokratické prekážky, vďaka čomu sa už nehovorí o 15% poklese vzájomného obchodu, ale o 30 %. Vznikla dramatická situácia s českými liekmi - kardiáci,

cukrovkári nemajú životne dôležité lieky, nemajú ich ani v nemocniciach, slovenská vláda už vážne uvažuje o ich dovoze zo západu, i za cenu trikrát vyššiu. Továrne čo nevidiať nebudú mať pre koho vyrábať, bude sa prepúšťať, viazne vzájomný obchod. Na Slovensku výrazne klesla úroveň televízneho vysielania, úroveň TV správ. Dokonca sa zjavili pokusy o čiastočnú cenzúru, zrejme v rámci zlepšenia informovanosti o Slovensku, o jeho obraze. V slovenskej televízii nenápadne chýbajú zábery zo futbalového zápasu Slovan - Ferencváros Budapešť, kde policajti kopali do maďarských fanúškov, ktorý ležali na zemi. V Novoročnom spravodajstve boli len záběry oslavujúcich na nám. SNP pri vzniku slovenského štátu, kým na českých okruhoch dávali aj plačúcich Slovákov na nábreží pri soche čes. leva. Ako mi to pripomína záběry za totality, tú radosť nad budovaním socializmu, a jednoty prac. triedy.

Ale vráťme sa ku zbierke na slovenský zlatý poklad. V prvé dni, po začatí zbierky sa vyzbieralo najviac, a už možno robiť predbežné uzávery. Zatiaľ sa vyzbieralo, včetne prepočítaných zahraničných príspevkov, niečo vyše milióna slovenských korún v hotovosti, to čo sa vyzbieralo v zlate, sa ešte nedá včísliť. Teda v slovenských korunách pripadá na jedného domáceho Slováka 20 halierov, teda 20 halierov na spevnenie slovenskej koruny. Ale predsa je tu jeden "dar" v hodnote pol milióna USA dolárov, od pána J.V. Kasanického, bývalého neúspešného kandidáta na prezidenta, čo je asi 15 miliónov Sk. Lenže tento dar má viacero háčikov - pán Kasanický ho dal šekom, ktorý je splatný do mája 1993, ale za akých podmienok: to, že žadá stretnutie s predstaviteľmi vlády, či aby sa za tieto peniaze zakúpila zlatá tehla, s jeho monogramom, je najmenej. Žiada, aby vláda SR prijala jeho návrh ekonomického plánu - a ten sa má preštudovať, že či je vôbec pre Slovensko prijateľný.

Ale už sa ozývajú hlasy k pánu Kasanickému a jeho slávnemu daru, od miernejších, že dary sa nepodmieňujú, či nepredávajú, až po to, že z jeho strany nejde o dar, ale o obchod, dokonca o urážku. Zatiaľ o osude jeho "daru" nie rozhodnuté, ale vďaka tomu, že p. Kasanický sa s nim poponáhal, už mal alespoň na krátky čas postarané o popularitu v novinách.

Tu ale musím uviesť, že australskí Slováci venovali 7,000 dolárov, čo je asi 140,000 Sk, čo je pomerne pekný výsledok. Ale svetový kongres Slovákov v Kanade, ktorý doma zatiaľ žiada o pomoc pre seba, sa odmlčal, a teraz sa nevie, či sa o pomoc neobráti aj na nás, na Slovensko.

Táradla sa teraz nápadne odmlčali.

Jaroslav Hulík
Bratislava

Marii Pavlikovou
hľadá
Danuše Ondruškovú
Rokytnice u Píseva 292
PSČ 751 04 Česká republika

Kam za kulturou**Country Club**30 Devonshire road
Kemps Creek

vás zve

v sobotu 13. března ve 20,00 na

Josefskou zábavu

hraje Eucalyptus

Vstupné : \$ 6.- \$ 4.-

v neděli 21. března ve 14 hod

vystoupí česká populární skupina

Greenhorns

Vstupné : \$ 25.-

v pondělí 12. dubna ve 14 hod

oslavíme

Velikonoce v klubu

hraje klubovní kapela

Vstup volný.

**Další data vystoupení
populární skupiny
Greenhorns v Austrálii.**

(vstupné vždy \$ 25.-)

Sokol Sydney

20. 3. 1993 v sobotu, ve 20 hod.

3. 4. v sobotu ve 20 hod (vstupné \$20)

Rezervace na číslech:

Jaromír Zahradka - 528 79 28 (večer)

Vašek Novák - 569 3691

- 30 6781 (večer)

Country Club Sydney

21. 3. 1993 v neděli ve 14 hod

Rezervace vstupenek:

Jaromír Rutar -610 3267

Jaroslav Hanousek -607 8883

Československý klub Adelaide

26. 3. 1993 v pátek ve 20 hod

Vstupné : \$ 25.-

Rezervace vstupenek:

Karel Eliáš -362 4086

Sokol Melbourne

27.3 a 28. 3. 1993 vždy ve 20 hod

Rezervace vstupenek:

Vašek Sosnovec -870 6489

POESIE

Ottův Slovník naučný v knihovně Newsouthwelské university okupuje víc než dvě celé police. Stále ještě nevíme, kdo byl jeho dřívějším majitelem. V některých dílech je sice slabě tužkou poznamenáno jméno Šálek, ale ani na jednom ze dvou sydneyjských telefonních čísel se jménem pan Šálek, se nám nepodařilo najít toho pravého. Ani jedna z rodin Šálků, žijících v Sydney nemá se slovníkem nic společného. Přitom patrně musel slovník věnovat někdo z emigrace poválečné, protože je kompletní i s posledním dodatkem z roku 1943. Snad někdo zná jiného pana Šálka, který žije kdesi v Austrálii, nebo ví něco o původu tohoto zajímavého a unikátního daru. Byli bychom rádi, kdyby se nám někdo ozval.

O Ottově Naučném Slovníku však přišly mnohem přesnější zprávy z Prahy. Dr. Josef Tomeš z Encyklopedického ústavu bývalé Akademie věd nám ochotně poskytl zajímavé informace v rozhovoru s Pavlem Tichonem. Rozhovor uveřejníme v některém z příštích čísel. Ale i dr. Tomeš se moc přimlouvá za to, aby byl slovník opraven a zachován pro generace příští.

Proto jsme se rozhodli uspořádat večer poezie, jehož výtěžek bude na opravu věnován.

Večer poezie Jana Nerudy

se koná 7. května 1993

v 19,30 večer

v Old Darlington School

University of New South Wales

Průvodní slovo : Bořek Šindler

Recituji:

Jana Reichová a dr. Jan Stejskal

Hudební doprovod : Milan Šváb

Věřím, že ve společnosti krásné poezie strávíme hezký večer, který nám pomůže zachránit cenné umělecké dílo.

Jana Reichová

**Přednáška doktora
Macháčka v Sydney**

V pátek 19. února předestřel doktor Macháček z Masarykovy university v Brně znepokojivý obraz postižených lidí v České republice. Ukázal posluchačům filmové záběry duševně postižených dětí, které pod dozorem universitních pracovníků v zahradě útulku vytvářejí kresby podle svých představ.

Doktor Macháček tvrdí, že stávající praxe v republice nedovoluje postiženým spoluúčast na životě mezi zdravými členy společnosti. Zatímco v západních zemích se již po léta provádí postupné včleňování mladých postižených do normálního života, trpí česká učiliště pro postižené dědictvím z doby komunistické tendence izolovat je v branách ústavu, a tak je odsuzovat na periferii společnosti.

Skromnost vedla mluvčího Masarykovy university ke zdůrazňování pokroku v péči o postižené v Austrálii, hlavně ve směru jejich participace v širší společnosti, ale jeho film, kde jsme sledovali úspěchy lidí sotva schopných normální konverzace při tvorbě kreseb nám prozradil, že brněnská univerzita vyvíjí zřejmě obrovské úsilí umožnit postiženým komunikovat způsobem jim přístupným a blízkým : kresbou. Film podbarvený vážnou hudbou skvěle vyjádřil vášnivou snahu postižených nanést barvami na papír představy neschopné jiného způsobu souvislé komunikace.

Doktor Macháček nezebrá. Ale není na nás, zejména na rodičích zdravých dětí podpořit dílo obětavých odborníků ?

Napadá mě, že některý z majitelů zdejších obrazových galerií - a samozřejmě jednu vlastní Čech, zde v Sydney - by mohl obrazy a kresby postižených dětí vystavit a nedivil bych se, kdyby způsobily senzaci.

Přednášku uspořádala na New South Waleské universitě Společnost pro vědu a umění.

B.Š.

Výtvarné umění

Zda se, že ani výtvarné umění nezůstává pozadu. Jak jsme se dozvěděli, koncem března tohoto roku bude v Sydney otevřena výstava prací profesorů a studentů pražské Vysoké školy umělecké průmyslové.

Výstava se bude konat v galerii na Rocks v rámci spolupráce mezi Universitou Western Sydney Nepean a VŠUP. Mezi jinými účastníky najdeme i tři členy známé a dnes již zaniklé umělecké skupiny "Tvrdohlaví" a to Stefana Milkova, Jaroslava Prona a Petra Jareše. Tato skupina slavila v uplynulých letech velké úspěchy v evropských výstavních síních a vzbudila zasloužený ohlas u uměleckých kritiků. Výstava jenom dokumentuje úspěšně se rozvíjející spolupráci českých a australských výtvarníků. Není bez zajímavosti zjištění, že v současné době studuje na Western Sydney University jedna studentka z České republiky a naopak jeden australský student se na studium do Prahy připravuje. Je to dobře, protože jediné přes vzájemné poznávání a chápání může dojít k vzájemnému přátelství. A především my, Češi žijící v Austrálii bychom se o toto pochopení měli snažit. Už proto, že právě umění je to, na co můžeme být právem hrdí a čím jsme schopni opravu překvapit Austrálii. Přesné datum zahájení výstavy vám oznámíme v Českém rozhlase.

Snad je třeba dodat, že nad výstavou převzal patronát Generální konzulát České republiky, jmenovitě paní konzulka Jarešová.

J.H.

Australské listy na stránkách českých novin aneb o nás bez nás.

Jak se zdá, o Australské listy se začínají zajímat novináři doma. Nezávisle na sobě mě několik čtenářů poslalo ukázkou z Necenzurovaných novin, kde se objevil článek, který vyšel v minulém roce v Australských listech. Na tento článek reagoval pupolární český časopis Mladý svět a otiskl tohle:

Protinožci u krajanů.

Postěžovala si ve 30. čísle Necenzurovaných novin (Rudá krávo) Jana Háberová, takto naše exulantka žijící v Austrálii, na daremné chování dvou českých umělců. Český exil, znuděn už patrně cvičenými klokany a mluvicími ptakopysky, si pozval k hostování Jiřinu Bohdalovou a Jiřího Zmožka. Vědom si tržních vztahů, jež zavládly i v české kultuře, nekoncepce už své pozvání toliko za hubičku, jak to bývalo zvykem dříve, nýbrž za plnotučný dolarový honorář. A tu se k hnusu hostitelů ukázalo, že našim kulturtrégrům je předem dohodnutý honorář málo. Dělalí doslova drahoty a zanechali v hostitelých trpký pocit. Tolik ve stručnosti historka z Necenzurovaných novin. Odlédněme od skutečnosti, že pouze já sám znám snad desítku umělců, jednotlivců i souborů, kteří by v Austrálii rádi vystoupili, aniž by pak dodatečně litovali o podmínkách. Nepatří, pravda, do kategorie "kultury za pět set", patří však do té sorty, pro níž je umění pořád víc než peníze za ně. To by se však musel výběr dělat nikoli podle šalebného svitu televizní obrazovky, nýbrž podle poněkud umělečtějších kritérií. Při nerozumné selekci, jakou naši nešťastní exulanti použili, se nabízí jedno ponaučení do budoucna: Jaká poptávka, taková nabídka.

Roman Lipčík, Mladý svět, číslo 4, 22.1. - 28.1. 1993

Tak tohle už se mne trochu dotklo, protože považuji Mladý svět za velmi seriózní časopis a tak ihned odešel faxem následující článek určený českým čtenářům.

Krajaní u protinožců.

Používám trochu pozměněný název článku pana Romana Lipčíka, který se zabýval mojí "stížností" v Necenzurovaných novinách. Nejdříve něco o tomto plátku. Jeden z mých čtenářů mě poslal kopii mého článku, který se v těchto novinách objevil. Velmi mne to rozlobilo, jednak proto, že článek v Australských listech navazoval na diskusi v českém rozhlase v Sydney, byl určen krajanům a byl tedy evidentně vytržen z kontextu. Za druhé pan redaktor Pavel Blažek, který, jak jsem se dozvěděla, je za otištění zodpovědný se ani nenamáhal zeptat se mě, jako autorky zda souhlasím s otištěním, dále ani neuznal za vhodné požádat redakci Australských novin o souhlas, aby mohl cokoliv z našich novin přetiskovat. Navíc, když už článek přetiskl, tak "zapoměl" uvést odkud je to přetištěno, což tedy mohlo vyvolat dojem, že jsem si u Necenzurovaných novin stěžovala. Všechno to číší absolutní neprofesionalitou. Zdá se, že si pan Blažek plete demokracii a svobodu slova s anarchií. Navíc si vzhledem k pochybným kvalitám těchto novin, nepřeji, aby se mé jméno v nich objevovalo. Telefonovala jsem ihned do redakce a žádala vysvětlení, poslala jsem několik faxů se stejnou žádostí, ale neozval se nikdo. Protože Australské listy jsou chráněny australským tiskovým zákonem, budu se informovat, jakou právní akci mohu proti Necenzurovaným novinám podniknout.

Tolik k mé "stížnosti". A jen mimochodem, kde jste přišel k těm cvičeným klokánům a mluvicím ptakopyskům? Zdá se, že vaše představy o australské kultuře jsou poněkud zkreslené. Možná, že vás to překvapí, ale my zde máme výstavní síně, výborné operní pěvce, dobré hudebníky, divadla s vynikajícími herci a režisery. Jistě víte, že například tři z nich jsou letos navrženi na Oskary. Australský film "Strictly Ballroom" patří mezi nejúspěšnější filmy roku. Takže, my na tom s tou kulturou v Austrálii nejsme tak zle. A ještě nakonec. Přes všechny problémy, možná zklamání a roztrpčení si stále myslím, že Jiřina Bohdalová je vynikající herečka, takže náš výběr nebyl tak špatný.

Jana Háberová
šéfredaktorka Australských listů

Nad dopisy čtenářů

Vážení přátelé, milí krajané,

můj dlouholetý přítel dr. Diviš z Hobartu na Tasmánii mi spolu s vánočními a novoročními pozdravy poslal i jedno číslo Australských listů. K mojí velké radosti jsem se tedy dozvěděl, že naši krajané vydávají svůj český časopis. Slyšel jsem, že je vás v Austrálii na 20 tisíc. Většinou jste patrně starousedlíci, ale mnozí jsou ti, o nichž oficiální propaganda do nedávna tvrdila, že jsou to utečenci a zrádná emigrace. Jaký byl skutečný důvod pro emigraci mnohých, to naznačuje krátký článek v Horáckých novinách, který jsem napsal podle vyprávění dr. Divíše. Radost z našeho setkání se ani nedá popsat. Desítky let nás pojily jen občasné dopisy psané opatrnými slovy z obavy, že je někdo nepovolaný cestou otevře. Antonín je často začínal slovy: "Zdravím tě z příšerné dálky..." Když jsme se loni v létě za jeho návštěvy ve své rodné obci sešli, ujistili jsme se, že ta dálka už není tak příšerná, vždyť na palubě Jumbo-Jettu ji lze překonat za necelých 26 hodin.

Už dnes se těšíme na setkání příští.

Draží přátelé,

zdravím vás za všechny "zápečné", za ty, co zůstali doma, co neměli ani odvahu ani schopnosti odvážit se jako vy. Věřte, že na vás moc vzpomínáme. Zdravím vás a děkuji vám za to, že nám děláte dobré jméno ve světě.

V úctě

Ota Pejchal

Kněžice u Třebíče

Hezký dopis jsme dostali od Vladimíra Kováře z Henley. Připomíná zásluhy pátera Míky, který byl zakladatelem katolické a křesťanské pospolitosti Čechů a Slováků v Austrálii, a který v roce 1970 tragicky zahynul. Souhlasíme s panem Kovářem, že tento neobyčejný člověk si zcela jistě zaslouží, abychom na něj nezapomínali. V květnu, kdy bude výročí jeho narození mu věnujeme vzpomínku.

Ze slovenského velvyslanectví v Canberře nám přišel následující dopis.

Vážený pane Mašin,

so zaujmom som si prečítal váš príspevok o čs. diplomatoch (AL č. 18/93) K ich histórii, ktorú z vlastnej skúsenosti nepoznám, sa nemužem vyjádriť.

Dovoľujem si upozorniť na skutočnosť, ktorá sa týka budovy bývalého veľvyslanectva ČSFR v Canberre.

Velvyslanectvo Českej republiky od 4.1.1993 užíva v budove ZÚSR priestory o rozlohe 280 m, čo je určite viac, než "skromná miestnosťka" uvedená vo vašom článku. Navyše táto "místnosťka" nebola pani veľvyslankyni "vyhradená", ale si ju sama vybrala.

Ale to všetko vo vašom článku začíná slovíčkom "prý". Doporučujem ho doplniť aj k ďalším vetám v závere vašho článku, ktorý tak určite získá na vierohodnosti.

S pozdravom

Dr. Ivan Špilda
chargé d'affaires a.i.

Miloš Němec z Yarrambatu nám poslal následující přihlášku. O snahách JUDr Jaroslava Anděla o navrácení majetku exulantům jsme již psali. Máte-li zájem, můžete jeho podnět podpořit vyplněním přihlášky a zasláním na udanou adresu.

Přihláška k podpoře PODNĚTU o navrácení majetku

Přihlašujeme se za Spolupodavatele PODNĚTU generálnímu prokurátoru ČR ve věci podání návrhu Ústavnímu soudu v Brně na přezkoušení zákona č. 87/1992 Sb. o mimosoudních rehabilitacích podle čl. 2 a) a b) ústavního zákona č. 91/1991 Sb. o Ústavním soudu České a Slovenské federativní republiky.

Název a adresa spolku :

Jméno a adresa zástupce:

Dne :

Razítko a podpis spolku

Zašlete na adresu : JUDr Jaroslav Anděl, Verenaweg 14, 4500 Solothurn, SWITZERLAND, fax : (041) 65 22 73 38

Otevřený dopis (cestovateli v pohybu)

Vážený pane Zikmunde, díky nečekané popularitě, kterou jsem po vaší návštěvě a Vašem (ne plně domyšleném) článku v "Australských listech" získal, jsem do dnešního dne obdržel : Pozvání k pobytu na hradě Plaveč u Růžomberka (t.č. bohužel v sutinách), barevnou fotografii vlastnoručně sestaveného Betléma od penzistky v Melbourne, 7kg starých novin v češtině a slovenštině (anonymní dárce), košíček vanilkových rohlíčků z předměstí Moonaah v Hobartu, 2l rybízového vína z Lenah Valley, tamtéž a tři nabídky k sňatku (jedna dokonce až za Švýcarska). Starostlivá čtenářka z Queenslandu mi do postele naopak doporučila česnek proti upírům a krystaly k získání nadpřirozených sil, chystá se přijet, chce mi prý číst z dlaně moji budoucnost (pokud nějakou mám). Poslala mi také starý rodinný recept na cikánskou masť proti kožním neduhům (zminil jsem se kdysi v Listech, že mám "athlete's foot"). Pochází z Albánie z r. 1934 (ten recept).

Romany Balmaneb "Žába koňského kopyta" tlupy Zingary.

4 unce sádla z prasečích ledvin, 1 unce odřezků z kopyta těhotné kobyly, 1 unce nadrobené kůry z psiho vína a mech z venkovního záchodku.

"Promíchej v emajlové nádobě, nech 1/2 hodiny bublat nad ohněm, zced a nalej do sklenice. Použivej na spáleniny, opruzeniny, rány šavli, jelita po bičování a spáleniny z oprátky."

Na moji pliseň to bohužel nezabralo, zato

mi na místech, kde jsem mast použil začaly růst štětiny a lišejník, který za úplňku světélkuje. Také se mi dostavuje ranní zvracení a nutkání k střídavému řehtání, vyti a kuňkání. Moje anonymita, kterou jsem si po svých životních zkušenostech zde, ve skvělé izolaci na konci světa tak opatrně vybudoval tím tedy končí. Na ústup mi zhývá už jen Antarktida. Bez výčitek vás však zvni na opětovnou návštěvu – dorazíte tak sice i mne, ale vaše světové cestování tím bude úplné.

Doufám, že vás tento dopis někde zastihne.

Váš nezanevřelý
Jan Plavec

HUDBA

V sobotu 27. 2. se v Town Hall v Sydney konal koncert Pražského komorního orchestru spolu s gruzínskou houslistkou Lianou Isskadze. Byl to opět nezapomenutelný večer, tak jako téměř každý, který strávíme ve společnosti českých hudebníků. Je neuvěřitelné s jakou lehkostí nám toto těleso předvedlo perfektní pochopení myšlenek jednotlivých skladatelů, jak mistrně odlišilo jejich rozdílnosti a zároveň vyzvedlo to co dobrou klasičkou hudbu spojuje. Jejich absolutně profesionální, technicky vynikající a přitom nesmírně citlivý výkon odměnili posluchači dlouho trvajícím potleskem. Není zvykem, aby 40ti členné komorní těleso se několikrát vracelo na podium a dokonce aby přidávalo dvě skladby. Liana Isskadze je jednou z mnoha žen, houslistek, které dokáží absolutně podlehnout kouzlu hudby a nechávají se unášet jejím tokem. Ještě nikdy jsem neviděla tolik temperamentu a vášně v projevu houslisty hrajícího Mozarta. A musím přiznat, že mě právě tento druh předvedení ukázal tohoto skladatele v docela novém a velice jasném světle. Zkrátka, ti kteří se na koncert nedostali mají skutečně čeho litovat. K nádherné atmosféře večera jistě velmi přispělo krásné prostředí opraveného a zrestaurovaného Town Hallu. Je to skutečně důstojný stánek umění.

Nu a pokud máte chuť se tam znovu po-

divat, nabízíme vám možnost.

Ve středu 10. března ve 20 hod zde pořádá Australian Musicians Academy koncert Komorního orchestru Hudební konzervatoře z Canberry za řízení dirigenta Johna Paintera. John Painter patří mezi nejlepší australské hudebníky. Je vedoucím violoncelistou Sydney Symphony Orchestra, výborným dirigentem a vynikajícím hudebním pedagogem. Na pořadu večera jsou díla Mozartova, Haydnova, Šostakovičova. Zazní i skladba australského skladatele Petera Sculthorpa, který bude na koncertu osobně přítomen.

A to nejlepší v nakonec. Pokud u pokladny připomenete, že jste čtenáři Australských listů, budete za vstupenku platit \$10,- a nikoliv \$25,-.

Pensisté dokonce jen \$5,- takže:
Příjemný poslech!

Z tajů krás české řeči

Spící krása, ale spící pytel a spavá nemoc. Chápu, budu chápat, pochopím, ale nebudu pochopit, a nechápu. Pestrost české palety je až urážlivá, celé spektrum odstínů dovede vnímat právě jenom našinec.

Všetečné otázky mojí mladistvé australské žákyně dychtivé poznání znásobují mou přirozenou rozpačitost. Proč prý ženu, ženeš, žene, když se říká "hnát"? Proč lze říci "koupu se", a nelze říci "já koupu se". Obraz se mi líbí, ale čokoládu mám rád. Jsem rád, nikoli mám rád, že se ti obraz líbí. A proč ne "mně líbí se dům", proč "dům se mně líbí" proč ne "dům líbí se mi"? Pro kvočici kvoč. To je totiž jediná možná odpověď, je-li řeč o českém slovosledu.

Není nikterak snadné vysvětlit osobám vychovaným a vyškoleným v angličtině, rozdíl mezi "jet" a "jit". Jdu, šla jsem. Jedu, jela jsem. Nebo rozdíl mezi doma a domů, dole a dolů, nahoře/nahoru, vysoce/vysoko, lehce/lehko, těžce/těžko. Dvojitý tvar příslovce je často nepochopitelný i nám. Vysoce postavená žena, ale váza vysoko postavená. Hluboko klesat, ale hluboce cítit. Zaboja nevysvětlíte lidem neznalých pádů rozdíl mezi "na stole" a "na stůl". Sedm českých

pádů v jednotném čísle a sedm pádů v množném čísle pokládá na lopatky všechny neslovanské borce.

A což teprve vidět velký hrad, ale velikého hada? Velkého psa, a ne pesa. Vidět velký les a ne velkého lesa. Ale obrysy velkého lesa vidět v povzdálí je úplně v pořádku.

Pan Chocholoušek je velký pán – to je triumf české nelogiky. Pán dlouze a pan krátce. A což ja, jsouc, jsouce a jsouci, anebo byv, byvši, byvše, byvši – tam dovedou zavržat i jazyky Čechů.

Nedoporučujte přátelům v Australii pouštět se do češtiny. Povede to k rozpolcení, nejprve duše, později jazyka, třeba i lebky. Protože když kočka leze dírou, pes oknem, je to něco úplně jiného než když dírou leze kočka a oknem pes. Citíte to? To že necitíte? Že to necitíte? To necitíte, že? Vy že to necitíte? To že vy necitíte? A tak dále. Obklopují naši zemi hory, a také čeština. Nebojme se, obrnění tajemstvími našeho jazyka jsme nezdolatelni. I neodolatelni?

B. Š.

BLAHOPŘÁNÍ

Asi vždycky rádi slyšíme o úspěších našich lidí ve světě. O tom, že jsme schopni se nejen naučit žít v nové zemi, ale že zde umíme i vyniknout. A tak rádi blahopřejeme Radkovi Divišovi z Tasmanie, který byl jmenován australským ministerstvem zahraničí do funkce attache australského velvyslanectví v Madridu, kam nastupuje v říjnu letošního roku. Možná, že by bylo dobré připomenout, že Radek získal za svoji závěrečnou práci na tasmanické universitě zlatou medaili. Bez zajímavosti není ani to, že práce byla ukončena v roce 1989 a věnovala se vývoji ve střední Evropě. Radek v ní tehdy předpověděl změny a události ke kterým došlo o pár měsíců později.

Ještě jednou blahopřejeme.

Návrat k přírodě.

Jan Plavec

Poslední sčítání obyvatelstva Austrálie přineslo neočekávané zjištění: Tasmánie dosáhla 450 000 duší! Uznáváme, není to pěkné, kulaté číslo k velkým oslavám jako by bylo na př. půl miliónu. Tak daleko do budoucnosti my zde nehledíme. Když se uváží, že za posledních dvacet jedna let, co jsem na tomto ostrově se tu počet obyvatelstva pohyboval mezi 447 025 a 447 631 (záleželo na tom, jak tuhá byla zima - to se penzisté stěhovali do Queenslandu), je to neuvěřitelný vzrůst. Svět se stává přelidněný a ani Tasmánie tomu zřejmě nemohla uniknout. Se svojí rozlohou rovnající se dnešní české republice (další dobrý důvod k rozpadu ČSR - lehčeji se to bude přirovnávat) je tento "malý ostrůvek" na spodku Austrálie zatím ale pěkně veliký kus ráje pro "pionýry" a pozemkové spekulátory. Vždyť veškeré obyvatelstvo Tasmánie by se pohodlně vešlo do Brna (jediný problém by snad byl - nalézt místo pro četné vraky starších modelů aut a autobusů, nezbytnou součást tasmánské usedlosti). Však zde také většina rozumných lidí bydlí v Hobartu nebo v Launcestonu - dvě malá světélka viděná z okna noční družice. Zbytek je černota, prázdno, divočina. Není divu, že se sem stěhují většinou milovníci zašlých časů. Nejenom, že současnost zde teprve opouští dobu viktoriánskou, ale je tu možno zažít návrat do dob prvních osadníků, kompletně s jejich osvědčeným heslem: "Zastřel co se hýbá a podpal zbytek". Zvířata jsou zde mordována v masovém měřítku. Skvělý zaoceánský letec Mutton Bird tu končí svoji pacifickou migraci se zakrouceným krkem naložen v sudech soli, divoké kachny jsou brokovnicemi smeteny z podzimních nebes - pouze jejich modely z tepané mědi zdobí stěny obývacích pokojů, klokani dohopkávají coby karbanátky (v supermarketu jsou dokonce vidět "Emu sausages"!), velryby a tuleni tak-tak začínají vystrkovat nosy po masakru v devatenáctém století a v lesích dodnes stojí bílé svícny obřích eukalyptů, které zahynuly v katastrofálním požáru v roce 1977. Příroda je však houževnatá nepodlehne jen tak. Už se zase vzpamatovává a začíná růst. Jako obyvatelstvo.

Jedna osoba z těch, co zvýšila počet obyvatel Tasmánie se přitěhovala k nám přes silnici. Měla bílý sádrový limec - to mě bylo sympatické. Myslel jsem si, že tak jako doma s příchodem zimy si národ začal hromadně lámat nohy, což bylo pod heslem "Sportem ku zdraví" společností tolerováno, že i tady Medicare - nemedicare, je přijmuto, jako součást plážové kultury australského životního stylu, lámat si krky při "body-surfingu". Sám jsem několikrát coby nadšený New Australian skončil s hlavou zabobenou v tvrdém pisku pláže, když pode mnou ucukla vlna na jejíž příkré stěně jsem tak skvěle šusoval k obdivuhodným plavovláskám na břehu. Není tomu tak (ony se jen divily). Australané vědí, kdy se včas zanořit. Ten krk si zlomila legálně - při autonehodě. "Whiplash" se tomu zde říká v duchu honáků dobytka jimiž se ještě dnes obyvatelé měst Austrálie cítí.

Přišla ze Sydney, koupila laciný pozemek s polorozpadlou chýší (je toho tady ještě spousta pod tisíc dolarů za akr a barabizna k tomu za babku, např. tohle z posledních Huon News :

"Secluded valley, end of road, man-ferns, dam, 2 huts, old cottage, 2 house-sites, permanent creek, 90 % bush, 10 % excellent soil, double road acces, 40 min. to Hobart, school bus, 39 hectares (100 acres), to všeonly \$ 79 500), kterou pracně zrenovovala do původní koloniální podoby. Vzhledem k tomu, že na rozdíl od tehdejší doby je supermarket nedaleko, jeden by očekával, že bude žít ve své perníkované chaloupce spokojeně až do konce života ze své invalidní penze. Ne. Vrhla se na buš. Chvilí pracně klestila a rvala co šlo, pak se ale rozpomenula - přiložila ke křoví zápalku. Upozornila mě na to zvláštní vibrace ovzduší a hukot připomínající mizvuk rozjetého rychlíku s parní lokomotivou v plném tempu na trati Liberec - Pardubice. Celá stráž stála v jednom plameni. Chytnul jsem se sloupku na verandě - tak silný byl proud vzduchu nasávaného požárem (ostružiny a suché kapradí jednoho dne určitě nahradí jadernou energii). Oheň se hnala nezadržitelně do strmého kopce k eukalyptovému lesu, který odsud nepřerušené pokračuje stovky kilometrů, až k zapadnému pobřeží Tasmánie. A eukalypty - ty hoří! Pionýrka nejdříve pomalu, pak ale rychleji a rychleji začala couvat od té

děsivé scény. Přeskočila plot, přeběhla silnici, skrz houšti a na molo vybihající do řeky. Tam můj soused Claydy, starý rybář a zálesák (prožil 40 let v Port Davey - hluboký fjord na nejosamělejší části tasmánského pobřeží, obyvatelstvo : 3) s klidem mořského vlka zrovna natíral svou loď. Ženská na ni vběhla a začala divoce gestikolovat. Claydy, v modrém tilku a bosý před ní jen zoufale chránil plechovku s lakem a couval ke kabině. Vzdala to a žene se zpátky na břeh. Claydy rozpráhl ruce se štětkou a plechovkou vysoce hořlavého laku: "Vona to chce hasit!" zavolal na mě nevěstičně, pokrčil rameny, vlezl do kajuty a zabouchl za sebou dveře. Pionýrka tryskem doběhla k perníkované chaloupce, rozrazila mosazi okované dveře a zmizela uvnitř - na zlomený krk to byl pěkný výkon. To ale nic nebylo proti tomu, co se dělo dál. Během pár vteřin se rozezvučela siréna franklinské požární stanice. Bylo nedělní poledne - klid a mír, chvíle kdy doma zní zvony a sloky poesie. Tady se rozpoutalo drama: jeden za druhým dorážely červené vozy hasičských sborů nejen místních, ale i z široka -daleka. Automatické přerušení sirény totiž selhalo a byla přepnuta do dalších stanic. Dojeli hasiči z Hunville, Geevestonu, Glen Huonu, Baeside..... dokonce až z druhé strany řeky, z Cradocu. Zároveň přijela i policie, ambulance, Salvation Army s občerstvením, rescue Squad s "čelistmi života" a veškeré místní obyvatelstvo i s invalidy. Zněly povely, natahovaly se hadice, žebříky i kalhoty (někteří požárníci byli zřejmě vyrušeni z manželského lože). Provoz na silnici byl zastaven, leskly se přílby a sekery, zaměstnanci Hydro-elektrárny přerušili proud v síti. Když bylo vše sešikováno k útoku, velitel té skvělé brigády se zeptal hysterické pionýrky kde vlastně hoří...!? Z celého příšerného inferna, které ještě před chvílí otrásovalo svařem a hrozilo obrátit půl Tasmánie v popel, zbyl jen proužek kouře stoupající z osamělého Blackwoodu vykotlaného předchozími požáry. Jak rychle požár začal, tak rychle skončil. Takové už je ostružiní. Mokry "rain forest" si ani nesyknul.

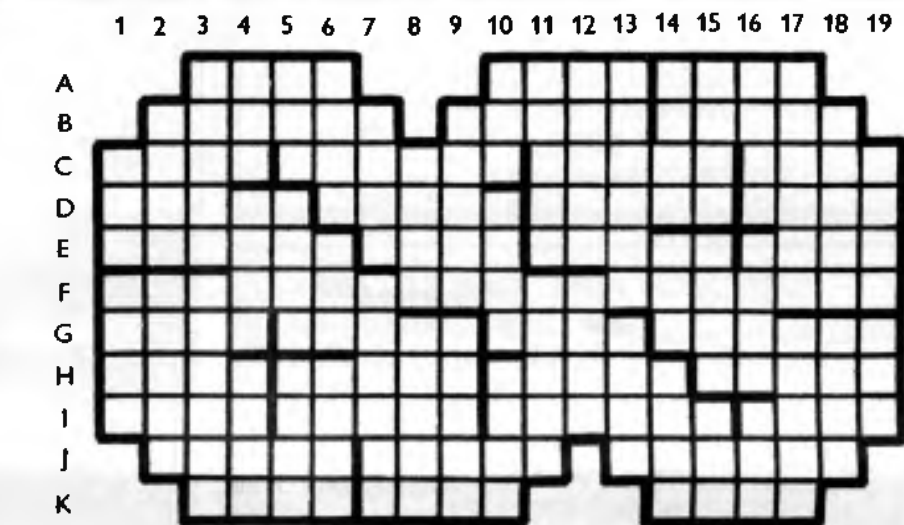
Požárníci pomohli zpopelavělé pionýrce do domu na lůko, sbalili hadice, uvolnili nashromážděný provoz a nervy a rozjeli se, nadávajíc k nedělní pečení (nebo co jiného měli přerušeno).

Přihlížející dav se nechal vyfotit fotografem z Huon News coby "dobrovolná brigáda" (s láhvemi piva za zády)

Jen týden na to jsem začal k sousedovi abych s ním prodiskutoval přechod poslední fronty nízkého tlaku a stav odpoledního přílivu. Seděli jsme v jeho obýváku - námořnické klubovně s ostatními vysloužilci tasmanické buše a dalekých plaveb, kteří se u něho pravidelně scházejí na potlach. Claydy se vrátil z trafiky, kam si zajel (bosý v modrém tílku) pro kuřivo: "Tady máš Rothminky, tys chtěl Marlborough Country, ty Alpine Fresh, Benny-Winfieldky, Fred-Ascofky a Wynn-Camelky", rozdělil ty zdraví ohrožující, ale velice libivé krabičky. Pak se usadil do nejvzdálenějšího kouta dveří, ubalil si pečlivě cigaretu z tabáku zn. Drum (slabá napodobenina doma neblaze proslulého Tarase Bulby), olízl, zalepil a zapálil. Zabafal a zmizel v oblaku smradlavého kouře a z něj, jakoby na okraj prohodil: "Tak se mi zdá, že naše sousedka už zase hoří". Vyběhli jsme ven. Z perníkovej chaloupky se valil černý dým, pionýrka zoufale poletovala okolo s hadicí a na střeše jakýsi chlap horlivě strhával žhnoucí pláty krytiny. Krátce jsem se zasmál - připomnělo mi to vtip o babičce a dědečkovi, který už často nemůže a když, tak zase dlouho nevydrží a tak se dohodnout, že ji výkřikem upozorní, kdyby to na něj náhodou přišlo v zahradě...

Nebyl to ale impotent ani vtip, byl to teplát, který při zavádění solar heatingu za sebou nechal (jak řemeslníci při sváření rádi dělají) doutnat ztrouchnivělý trám na půdě. Teď do ní z ruksakového přístroje freneticky pumpoval vodu. Pionýrka totiž odmítla zavolat hasičům. Někdo však spatřil dým a zavolal je stejně. Přijeli později a pomalu, když už byl požár zažehnán. Nebrali ji tentokrát vážně.

Také se poučila. Strání se pomalu vrací zdravá barva svěží přírody a jediný dým co tu stoupá k nebi, je z komína té perníkovej chaloupky. Baba je u pece a vaří - jak pionýrky zvykly.

AFORISMUS

„V duši a srdci ženy nerozhoduje žádné pravidlo, když je ...“ (dokončení v tajence).

VODOROVNĚ: A. Ukazovací zájmeno; Judův syn; zárodek ptačího pera. — B. Britský hudebník; objednaný potlesk; rytmický přízvuk na slabice ve verši. — C. Písmeno řecké abecedy; povaha; měnová jednotka USA; olejomalba. — D. Jmelí (slovensky); koupě; zásaň; manželka. — E. Pražský herec; písmeno řecké abecedy; odvážka; kuchyňská potřeba. — F. Tajenka. — G. Vlětnutí; mastek; příbuzná; sestavit. — H. Moldavské sidlo; hák; obtisk; tropická dřevina. — I. Pot; hudební nástroj; malé dítě; avivážní přípravek. — J. Původce; nasycený uhlovodík; malý sud. — K. Zolovo dílo; spodní jura; začátek.

SVISLE: 1. Kino; menší zemanské sídlo. — 2. Hřbet (obecně); slovenské ženské jméno. — 3. Luční bylina; mořská ryba. — 4. Křídlo (zoologicky); grafická technika; zvolání. — 5.

Usazenina vzniklá činností ledovce; pcháč; spěch. — 6. Ukazovací zájmeno; zvuk trubky; pletivo na kmeni. — 7. Budova pro hospodářská zvířata; fólie na balení potravin. — 8. Pádová otázka; italské město. — 9. Slovensky „krutě“; severský pták. — 10. Divčí jméno; dveřní závěs; ohon. — 11. Kromě toho; strnutí šíje. — 12. Souzvuk tří tónů; žert. — 13. Vlevo; dvakrát snížený tón. — 14. Francouzská šansonierka; starořímská bohyně úrody; element chůze. — 15. Rybí vajíčko (slovensky); francouzský romanopisec; býk (knižně). — 16. Tečka v telegramu; trikyslík; ženské jméno. — 17. Bývalí vesniční bohači; závodník na koni. — 18. Slovenské město; jinak (slovensky). — 19. Kráčet; kavkazský lidový hudební nástroj.

Pomůcka: A. Onan. — H. Reča. — 8. Eboli. — 19. Tar.

• Bez sloz
Miroslav Martí, Příbram

BETONOVÁNÍ

všeho druhu odborně vyhotoví

MIREK

(02) 622 1712

CUISINE ART CATERING*Pty Ltd*

dodá

veškeré lahůdky, zeleninové i ovocné saláty,
obložené misky a další speciality

Přesné informace :

telefon: 525 3971

2 Kumulla Road, MIRANDA NSW 2228

Dr. JAN ROSA

odborný zubní lékař

Suite 8 - 560 Pennant Hills RoadWEST PENNANT HILLS

ordinuje : úterý - čtvrtek - sobota

tel. objednávky od pondělí do soboty

na čísle : 481 8878

LISACEK & CO

BARRISTERS & SOLICITORS

LEGAL ADVICE

1 st Floor, 69 a Grote Street

ADELAIDE S.A. 5000

Telephone : (08) 231 5909

ALL INTERNATIONAL OFFICE MACHINESProdej a opravy nových i starších
"typewriters, photocopiers & faxes"

Dílna a obchod- 102 Percival Road

STANMORE, NSW 2048

Tel 5693 691 nebo 214 7402

Vladimír Bohdan

457 9443

Václav Novák

306 781

L. & G. PERGL*Česká Optická Firma*

57 Pelham Street

CARLTON VIC. 3053

tel: (03) 663 6242

DO YOU HAVE BROKEN GLASS ?

call

VITA KOZAKRepair Crystal
GlassExp. from Bohemia
since 1966

Tel: 02-529 4967 - 14 Horbury St. SANS SOUCI 2219

L E O COMPUTERS

Nabízíme od "Notebook" až do "Tower 486/33"

Systémy pro úřad nebo doma, pro navrhování i výrobu

český & slovenský "wordprocessor" T602

včetně opravného a překladového slovníku

SKODEX INTERNATIONAL

Unit 3, 377 Newbridge Road,

Moorebank, NSW 2170

Tel: (61-2) 822 4833 Fax: (61-2) 822 4836

APPLIED COMPUTER SYSTEMS

Australia

CAD/CAM

specialists

MICROSTATION, DRAFTeasy, SMARTCAM

7 Boonah Street

WENTWORTHVILLE

NSW 2145

Tel: (02) 636 1873

Fax: (02) 631 2024

Mobile: 018 288 477

INGES

česká společnost

nabízí

nákup, prodej neb pronájem d omů, bytů, obchodů,

průmyslových objektů - pomoc při organizaci

právní zastoupení a podobně.

Informace:

Ferdinand Zapletal

Sekaninova 14, Praha 2, PSČ 128 00 Česká republika

tel. 00 11 42 2 69 26 394

HABER - PILOT
Pty Limited
PRODUCTION**AUSTRALSKÉ LISTY** měsíčník
Čechů, Moravanů a Slováků v Austrálii.

Vydává: HABER-PILOT Pty. Limited
7 Boonah Street,
WENTWORTHVILLE NSW 2145
Tel: (02) 636 1873 Fax : (02) 631 2024

Vedoucí redaktorka: Jana Haberová
členové redakčního kruhu

Názory redakce se nemusi ztotožňovat s obsahem příspěvků.
Uzávěrka dalšího čísla vždy dvacátého každého měsíce.

INZERCE:

**VILA K PRONAJMU
NA Kladně**

1+1 I. kat s příslušenstvím

\$ 15 - za noc

velká garsoniera s přísl.

\$ 10.- za noc

K dispozici velká zahrada,
bazén. Autobusové spojení
do středu Prahy a na metro
každou hodinu.

V těsné blízkosti velké
nákupní a kulturně-
společenské centrum
(kasino, tři výborné
restaurace a pod)

Další informace:
Manželé Křečanovi
Kopernikova ul. 2739
KLADNO 272 00
Česká republika
tel: 0011 42 312 6890

SEZNÁMENÍ

Sertozní středoškolač z
Rokycan 50/186 by si rád
našel partnerku v Austrálii.

Zájmy : zahrada, domácí
práce, trochu sport, hory.
Povaha : klidný, pracovitý,
přizpůsobivý.

Případnou cestu do Austrálie
je schopný si uhradit sám.

Odpovědi na adresu:
P.O.BOX 7817 BUNDALL
4217 QUEENSLAND

Hledám pro svoji dceru
spolubydlící, nejlépe mladou
dívku či matku s dítětem.
K dispozici plně zařízený
rodinný dům s bazénem
Zn. "Velmi příjemné
podmínky"
Tel: (02) 834 2726

AVRO film
video**ZAJISTÍ :**

Video záznamy všeho druhu.
převod českých černobílých
kazet na barevný australský
systém (SECAM na PAL)
převádění rodinných
filmů na video

12 Harrod Street
PROSPECT
NSW 2149 tel.: (02) 621 7586

* interstate * overseas
* domestic * office
* packing * storage
* free quotes * free advice
* phone controled trucks * worldwide insurance
A.E.N.F. Transport Pty Ltd 109 Blair Str.
North Bondi NSW
HOVOŘÍME ČESKY A SLOVENSKY
FAX : 550 26 14

AIR CARGO SERVICE

dopravíme letecky a
spolehlivě zásilky
do mnoha míst Evropy
za velmi výhodné ceny
Informace: (02) 570 6327
Fax : (02) 580 0255

L. & T. Martin Pty Ltd.
HURSTVILLE NSW 2220

DIVER'S MECCA

Všechno pro potápěče
O DOVOLENÉ V QUEENSLANDU
se naučte potápět na HERVEY BAY.
Ideální podmínky:

- teplá voda
- potopené lodě
- korály
- spousta ryb

Instruktor: Vladimír Novák
tel: 071-25 1626 fax: 071-25 1833
472 ESPLANADE,
HERVEY BAY - QLD, 4655

Předplatné na **AUSTRALSKÉ LISTY** CENA \$2.60

Jméno _____

Ulice _____

Město _____

P. Code _____

Tel. _____

Stát _____

Vystřihněte a odešlete s poplatkem na
HABER PILOT PRODUCTION
7 BOONAH STREET
WENTWORTHVILLE 2145

Předplatné - zaškrtněte
První polovina 1993.....
Celý rok 1993.....

☒ \$15.60
☐ \$31.20

**CESTUJTE S NÁMI
DO CELÉHO SVĚTA**

1st Floor, 188 Commercial Road, Prahran 3181

Ph. (03) 510 2474, (03) 510 2482
A.H. (03) 878 8984 Fax (03) 510 2482
Lic. No. 31446

ZAŘÍDÍME:

Vaše cesty do celého světa, návštěvy z Československa,
cesty kolem světa, ubytování, půjčování aut,
EURORAIL- vlakem po Evropě, pojištění, cesty lodí,
cestování po Australii a další.

PODPORUJTE

ODEBÍREJTE

ČTĚTE

**AUSTRALSKÉ
LISTY**

JEJICH BUDOUCNOST JE NA VÁS

**AIRBUS
A 310-300**

ČSA

CZECHOSLOVAK

AIRLINES

FLY OK FLY ČSA

POHODLNÁ CESTA DO PRAHY A EVROPY
S VÝBORNÝM SPOJENÍM

SE SINGAPOREM A BANGKOKEM

Kontaktujte naše cestovní kanceláře nebo přímo:

CZECHOSLOVAK AIRLINES

Suite 808 Australia Square Tower

George Street, SYDNEY

Tel. 247 6196

CONTACT
P·R·I·N·T·I·N·G

A.C.N. 002 887 238

NAVRHNEME
GRAFICKY UPRAVÍME
KVALITNĚ VYTISKNEME
BAREVNĚ I ČERNOBÍLE
KATALOGY
OBCHODNÍ DOPISY
REKLAMNÍ NABÍDKY
SVATEBNÍ OZNÁMENÍ
VIZITKY
A DALŠÍ

Unit 4, 175 Gibbes Street
CHATSWOOD, N.S.W. 2067, AUSTRALIA
Tel. (02) 417 8555 Fax. (02) 417 5510

Superior Performance At An Affordable Price